

Todistaja

MARCH • MAALISKUU 2009 No. 3 Volume 84

\$3.00 (GST INCL.)
3,00 EUROA

Postage paid in Cash Vancouver, B.C. Canada
Publications Mail Agreement No. 40028608
PAP Registration No. 09505

TALVIPÄIVÄT OLI
LAKE WORTHISSÄ
19-22.2.2009

Olin kuullut
puhuttavan
Jeesuksesta

Pasi Koivunen

TULEVAISUUS JA TOIVO

Tulevaisuus ja Toivo (Jer 29:11)

Juhlille saapui osanottajia eri maista ja monilta Pohjois-Amerikan paikkakunnilta. Monet tulivat talven keskeltä, ja oli ihanaa viettää muutama päivä Floridan lämpöisessä ilmastossa. Tee-manä oli "Tulevaisuus ja toivo". Sam Abraham Intiasta, oli kutsuttu juhlapuhujaksi. Hänellä oli tulinen ja haasteellinen Sana jokaiselle. Jumala todella piirsi silmiemme eteen uusia näkymiä. Se oli Pastori Petri Kososen toivomus tälle viikonlopulle.

Veli Abrahamin päteväenä tulkkina toimi Mika Halkola, joka eläytyi tehtäväänsä erinomaisella tavalla. Meidän omat pastorimme toivat hyvää opetusta myös. Saimme nauttia ihanista aterioista! Kiitos Eija Merilälle, Kotikirkon kuorolle, musikan-teille ja heidän lahjakkaalle johtajalleen Lasse Niemiselle mahtavasta panoksesta. Kiitos Petri Kososelle ja Veli-Matti (Wellu) Suoperälle, kun johdatitte tiimien kanssa meidät ylistykseen ja kiitokseen. Veli-Matti oli vaimonsa Elinan ja lastensa kanssa mukana juhlilla. He ovat olleet vasta kuusi kuukautta Kanadassa, Thunder Bayn seurakunnassa. Heidät siunattiin työntekijöiksi näil-

lä juhlilla. Saimme nauttia Pyhän Hengen voimakkaasta läsnäolosta heti avajaisjuhlasta alkaen. Kiitos Petri ja Caroline Kososelle ja kaikille järjestäjille hienosta, siunausrikkaasta viikonlopusta.

AVAIAISJUHLA

Petri Kosonen toivotti juhla-kansan lämpimästi tervetulleeksi. Hän luki Ps. 24:5,6 ja sillä muistutti meitä, että meidän suuri, erikois-vieraamme on Jeesus. Annoimme oikein kunnon aplodit Jeesukselle.

JATKUU SIVULLA 2

Petri Kosonen

Sam Abraham

Mika Halkola

Eija Merilä

"Autuas se mies, joka ei vaella jumalattomain neuvossa eikä astu syntisten teitä eikä istu, kussa pilkkaajat istuvat. (Ps. 1:1). Olin ensimmäinen perheestämme, joka tuli uskoon. Pyy-sin Jeesukselta syntini anteeksi. Tämä tapahtui Lake Worthin Kotikirkossa joulukuussa 1992. En ollut juuri ennen käynyt hengellisissä tilaisuuksissa. Pari kertaa olin ollut häissä kirkossa, ja niissäkin tietysti humalassa. Useimmiten kuitenkin hautajaisissa, joita on kyllä ollut paljon. Siinä olivat hengelliset kokemukseni. Olin tosin joskus kuullut puhuttavan Jeesuksesta, mutta viittasin kintaalla sellaisille puheille.

Katso nyt mitä olet tekemässä

Erilaisten vaiheitten kautta alkoi matkani ensimmäiseen hengelliseen kokoukseen. Vihollinen alkoi kiusata jo matkalla ja päässäni pyöri, että katso nyt mitä olet tekemässä. Kokouksen lähestyessä loppuaan kehoitettiin ihmisiä luovuttamaan elämä Jeesukselle. Silloin tunsin, että nyt olisi minun iltani kohdata Jeesus. Koin erikoisen voiman, menin eteen ja polvis-tuin. Oli mahtava hetki!

Mitä minulle oli tapahtunut?

En ensin tiennyt mitä minulle oli tapahtunut. En ymmärtänyt mitä oli tulla uskoon. Mutta tiesin, kuka sen oli tehnyt. Löysin väkevän parantajani, Jeesuksen ollessani 35-vuotias. Ja mikä ihaninta: tänä päivänä olen vapaa kaikesta entisestä pahasta. Minä se vasta syntisairas olin! Parantumis- ja pelastusasiassa, Herra on aloitteentekijä. Jos uskonelämässä alkuun

JATKUU SIVULLA 9

Todistaja

Published since 1925

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu. Ilmestyy 10 kertaa vuodessa.

A joint publication of the Finnish Pentecostal Churches in Canada and in the United States of America. Published 10 times a year.

Kirjoituksissa esiintyvät mielipiteet ovat kirjoittajien, eivätkä välttämättä vastaa lehden toimituksen mielipiteitä.

Viewpoints expressed in this publication are those of the writers and not necessarily held by the publishers.

Julkaisija/Publisher
MISSION PRESS SOCIETY
1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
TEL 604 321 0555 FAX 604 321 0555
E-MAIL: editor@todistaja.com

Toimittaja/Editor
Outi Alopaeus: editor@todistaja.com

Layout
Keijo Sakara: keijo@todistaja.com

Oikoluku
Helena Rantanen, Terttu Karhinen
Veera ja Klaus Lehtimäki

Aluetoimittajia
Eljas Rossi, Rudolph Hyvärinen

Toimituskunta
Erkki Ahonen, Liisa Liedes, Osmo Pieniniemi,
Eljas Rossi, Ulla Saari, Aimo Selin.

Yhdyshenkilö Suomessa
Annikki Siren,
Katajakalliontie 2,
01120 Vesterskog
PUH 09-877-9114

Ilmoitushinnat:

\$10.00 palstatuuma.
Kihlaus ja perhetapahtumailmoitukset \$20.00.
kuvan kanssa \$30.00.

TILAUSOHJEITA

Kanadassa ja USA:ssa:
Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.

Kanadassa: \$30.00. (sis. GST)
Kanadasta Yhdysvaltoihin \$36.00
Tilaus Kanadasta muihin maihin \$40.00

USA: US \$36.00.
Tilaus USA:sta muihin maihin US \$40.00

Suomesta:
Pankkilaitoksista tilisiirtona Sampoon nimellä
Totuuden Todistaja (koko nimi),
tili No. 800014-70846016. Vuositilaus 35 euroa.

Muista maista:
CAD \$40.00 , US \$40.00 tai 35.00 euroa.

OSOITTEITA

Lähetyskoordinaattori
Ari Rocklin
1908-620 Toronto St.
Victoria BC V8V 1P7
Canada
E MAIL: ari.rocklin@lahetys.info www.lahetys.info

Lähetyskassa USA
Ulla Saari
6804 Trade Wind Way, Lantana
FL 33462-4048 USA

ISON KIRJAN KOORDINAATTORI
Sylvia Rukkila
sylviarukkila@sympatico.ca

\$3.00 (GST INCL.) 3,00 euroa
GST No. R 121903561
Publications Mail Agreement No. 40028608
Publications Mail Registration No. 09505

"We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Publications Assistance Program (PAP), toward our mailing costs."

Canada

TULEVAISUUS JA TOIVO

JATKOA ETUSIVULTA

Petri esitteli juhlavieraat. Sam Abraham on Pohjois-Intiasta, jossa hän toimii apulaispastorina ja raamattukoulun rehtorina. **Mika Halkola**, joka on lähetystyössä Intiassa, toimi tulkkina. Sam ja Mika tapasivat toisensa jossain pienessä kylässä Intiassa ja siitä lähtien heitä on kutsuttu Suomeen ja Ruotsiin. Palaute vierailuista on ollut erinomaista. Petri mainitsi, että emme ole tulleet katsomaan intialaista saarnaaja, vaan Herran edessä hiljentymään, kuullaksemme kaiken, mitä Herra on käsenyt hänen puhua. Ylistysryhmä, **Wellu Suoperän** johdolla, aloitti reippaasti korottaen kiitosta Jumalalle. Kansa yhtyi heti alusta ylistykseen kaikella innolla.

Kunniakonsuli Peter Mäkilä toi tervehdyksen. Hän totesi, että juhlilla tapaa ystäviä ja tuttuja ympäri maailmaa. Hän muistutti meitä, että talvi-

Kotikirkon kuoro ja johtajansa Lasse Nieminen

Johanna Lassila, Jenny Minkkinen Caroline Kosonen

Jari Puranen Timo Minkkinen

laisille seurakunnille tulevaisuus. Israel oli joutunut pakkosiirtolaisuuteen, kun he olivat tehneet syntiä Jumalaa vastaan. He olivat hyljänneet elävän veden lähteen ja hakanneet vesisäiliöitä ja luottivat siihen mitä olivat itse tehneet. Seurakunnan keskellä tulee olla tuoreita elävän virran lähteitä. Säiliössä olevat vedet seisovat. Miksi seurakunnat ovat kuolleita tänään? He ovat pitäneet yllään omia traditioitaan. John 7:38: "Joka uskoo Minuun, hänen sisimmästään on, niin kuin Raamattu sanoo, juokseva elävän veden virrat." Jos olet lähteellä niin siellä ei ole mitään kuollutta. Kun lähdet juhlilta pois, sinä voit ottaa sen virran mukana. Älä mieti menneisyyttä.

Jumalalla on suunnitelma sinulkin ja Hän tekee sen kaiken hyvällä tarkoituksella. Hän haluaa muokata meidän saviastiaamme. Ei ole mitään oikotietä, ja se on kivuliasta. Jer.18:4 Saviastia oli tuhoutunut, mutta se eli Savenvalajan kädessä. Seurakunta on Jumalan kädessä ja Hän muovaa sitä ja tekee siitä uuden astian. Parhaat päivät ovat edessäpäin!

Kokouksen lopussa saimme viettää aikaa ylistyksessä, Pyhän Hengen valtavassa läsnäolossa. Alttari oli avoina niille, jotka halusivat etsiä Jumalan kasvoja. Oli valtavaa aloittaa juhlat ilmapiirissä, jonka ainoastaan Pyhä Henki voi tuoda.

Walter Tuokkola johti aamuylitys- ja rukoushetken. Hän luki Jaakobin kirjasta. "Ottakaa vastaan Sana joka on teihin istutettu ja joka voi pelastaa teidän sielunne. Toteuttakaa Sanaa tekoina, al-

päivät aloitettiin Floridan Kotikirkossa vuonna 1972, jolloin Lauri Karhinen oli työntekijänä. Näillä päivillä on historiaa ja ne tunnetaan tällä mantereella suurena hengellisenä tapahtumana. Peter toivotti juhlille suurta siunausta omasta ja vaimonsa Arjan puolesta, ja kehotti meitä nauttimaan toinen toistemme seurasta ja ennen kaikkea antamaan Jumalalle kunnian kaikesta siitä mitä näillä juhlilla tulee tapahtumaan.

Sam Abraham aloitti sanomalla

että Jumalalla on jotain varattuna teille, ja että Hän tulee tekemään suuria teidän kauttanne. Jer. 29:11 Tässä Profeetta Jeremia muistutti Israelin kansaa, että Jumalalla on hyvä suunnitelma heidän elämälleen. Israelissa oli hyvin vaikeat ajat, eikä heillä ollut mitään tulevaisuuden toivoa. Sam muistutti meitä, että Jumala ei koskaan jätä eikä hylkää meitä. Huominen on Hänen kädessään. Jumala tahtoo meidän julistavan, että Hänellä on vielä suoma-

JATKUU SIVULLA 6

Kotikissa

Tänä aamuna sain kolmikohtaisen opetuksen kotikissamme välityksellä. Tätä kirjoittaessani olemme olleet pikkuisen tyttökissan isäntinä noin reilun kuukauden. Kissa oli meille tullessaan kahdeksan viikon ikäinen, pikimusta ja siro olemukseltaan. Ajattelimme, että pikku otus toisi iloa lapsillemme, ja olemme huomanneet, että kyllä pikku kissa on koko perheen lemmikki. Kissan kutsumanimi on muuten hyvin rävyttävä ja luova, eli kaikessa komeudessaan: Kissa.

Ei huolia

Kissamme nukkuu 80% ajastaan. Aina kun olemme menossa tai tulossa niin Kissa vetelee hirsii rennosti, milloin lämpöputken päällä, ikkunalaudalla, sängyllä tai omassa korissaan. Kun menemme sen ohitse, se vain pikkuisen siristää silmiään, haukottelee ja laiskasti venyttelee käpäliään. Eilen kun kiireisenä menin ja tulin ja Kissa vain makasi, niin sitä katsellessani mieleeni nousi sananlasku : ”*Laiskuus vaivuttaa sikeään uneen.*” Positiivista Kissassa on se, että se lepää, on rento, ei huolehdi eikä stressaa. Kirjaimellisesti se viettää kissanpäiviä. Kissamme saarnasi minulle makaamisensa välityksellä.

”Älkää siis murehtiko huomisesta päivästä, sillä huominen päivä pitää murheen itsestään. Riittää kullekin päivälle oma vaivansa.” (Matt 6:34). ”...rauhallisuus ja luottamus on teidän väkevyytenne.” (Jes. 30:15). ”Silloin vanhurskauden hedelmä on rauha, vanhurskauden vaikutus lepo ja turvallisuus iankaikisesti. Ja minun kansani asuu rauhan majoissa, turvallisisa asunnoissa, huolettomissa lepopaikoissa.” (Jes. 32:17-18). Älä siis murehdi ja kannan huolta. Luota Herraan. Lepää Herrassa ja anna Jumalan rauhan, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, virrata sisimpääsi.

Isännän lähellä on hyvä olla

Tällä hetkellä Kissalla on vielä tapa, joka ottaa luonnolleni. Joka aamu se tulee herättämään meidät. Ei kuitenkaan minun ja vaimoni Eliisan aikataulun mukaisesti, vaan sen oman; kello 5:15 aamulla. Tämä tapahtuu niin, että se hyppää sängyllemme ja alkaa kehrätä korvamme juuressa. Nuorin lapsemme Wiljami on Kissan lempi-isäntä. Wiljamille Kissa kehrää eniten ja useana aamuna se on hypännyt Wiljamin viereen ja kun hän rapsuttaa Kissaa, kehräys vain yltyy, niin ettei siinä hurinassa voi nukkua. Tietosanakirjan mukaan Kissa viestittää kehräämisellään isännälleen: ”Arvostan ystävyyttäsi ja haluan olla lähelläsi.” Kissamme aloittaa siis aamunsa isäntänsä lähellä kehräten. Psalmin tekijä kirjoittaa: ”Mutta minun onneni on olla Jumalaa lähellä, minä panen turvani Herraan, Herraan,”... (Psalmi 73:28).

”Sillä yksi päivä sinun esikartanoissasi on parempi kuin tuhat muualla;”... (Psalmi 84:11). Aloita aamusi Herran läsnäolossa ja ole siunattu.

Hellittämätön naukuminen

Aamukehräykseen liittyy toinenkin piirre, joka on perin kiusallinen. Kissa naukuu ihan mahdollottomasti ja jatkaa mellastamistaan niin kauan kunnes joku meistä nousee ylös ja antaa sille ruokaa. Juuri tänä aamuna kun tämä sama farssi toistui jo aamulla kello 5, mieleeni nousi elävästi Jeesuksen opetus tuomarista ja leskivaimosta. Kissamme oli kirjaimellisesti kuin ”leskivaimo”, joka ”vähän väliä tuli hänen luoksensa”. Minä olin kuin tuomari, joka ”pitkään aikaan ei tahtonut”. Viimein tulिन tuomarin toteamukseen: ”Koska tämä (Kissa) tuottaa minulle vaivaa, minä autan hänet oikeuteensa.” Kissa sai lautaselleen ruokaa. Hymyn virne kasvoillani Kissamme esimerkki muistutti minua tänä aamuna Jeesuksen sanoista: ”*Eikö sitten Jumala toimittaisi oikeutta valituillensa, jotka Häntä jötä päivää avuksi huutavat, ja viivyttäisikö Hän heiltä apuansa?*” (Luuk 18:7). ”*minä sanon teille: vaikka hän ei nousekaan antamaan hänelle sentähden, että hän on hänen ystävänsä, nousee hän kuitenkin sentähden, että toinen ei helmitä, ja antaa hänelle niin paljon, kuin hän tarvitsee. Niinpä minäkin sanon teille: Anokaa, niin teille annetaan; etsikää, niin te löydätte; kolkuttakaa, niin teille avataan. Sillä jokainen anova saa, ja etsivä löytää, ja kolkuttavalle avataan.*” (Luuk 11:8-10)

Tänä aamuna siis Kissamme saarnasi minulle: ”Älä huolehdi. Lepää Herrassa. Hakeudu Herran läsnäoloon ja ole hellittämätön rukouksessa.” Tosin toivon syvästi, että Kissamme tekisi parannuksen aamutemppuilujensa suhteen ja kokisi näkyvän elämäntapamuutoksen.

MARKO SELKOMAA

KETÄ SINÄ PALVELET?

”Sillä ei Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan...” Mark. 10:45. **Vaikka olisimme kuinka lahjakkaita ja menestyviä, tarvitsemme uskovina palvelijan mieltä. Usein haluaisimme helppoja tehtäviä. Mutta kuka tekee ne vähemmän mieluisat työt, kuten kello kolme yöllä vaipanvaihdot, pihan tai autotallin siivouksen, tuolien kokoamisen kokousten jälkeen. Jonkun on ne kuitenkin teh-**

häipyivät erilleen kuin pelästyneet jänikset. Pääsiäisenä ylösnoussut Jeesus kokosi heidät takaisin. Hän opetti, lohdutti ja vahvisti opetuslapsiaan vielä 40 vuorokautta, palvellen heitä. Pietari kirjoittaa I Piet. 5:5 ”...pukeutukaa kaikki keskinäiseen nöyryyteen, sillä Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyryille Hän antaa armon.”

Ketä sinä palvelet, olitpa sitten kodissa, työpaikalla, seurakunnassa tai kadulla? Palvelumie-

tävä.

Maailmamme tarvitsee nöyriä palvelijoita. Jumalan Poika tuli palvelemaan. Jeesus vetäytyi iltaisin vuorelle rukoilemaan, väsymyksestä huolimatta. Hän valitsi vajavaisia ihmisiä opetuslapsikseen enkelien sijasta. Myrskyn noustessa Galilean merellä Jeesus tyynnytti sen. Veronmaksuun tarvittava raha löytyi kalan sisäلتä. Kun Simon, farisealainen, ei pessyt Hänen jalkojaan, Maria, syntinen nainen, pesi ne kyyneillään, kuivaten ne hiuksillaan. Kalliin alabasteripullon hän särki Jeesuksen voitelemiseksi. Viimeisellä ehtoollisella Jeesus pesi opetuslastensa jalat. Mikä ihana esimerkki palvelumielestä!

Kiirastorstaina opetuslapset

li ei vaadi korkeita oppiarvoja. Se on sitä, että rakastat unohdettuja ja murtuneita. Joku koulussasi voi olla surkeasti pukeutunut, surullinen ilme kasvoillaan. Ehkä työpaikallasi eräs nainen on jälleen raskaana, tulee myöhässä ja on väsynyt. Lapsen isästä ei ole tietoaakaan. Kadunkulmassa ontuva veteraani pyytää rahaa. Kun rakastat näitä, ehkä mielestäsi epäonnistuneita yksilöitä, silloin olet heille Jeesus!

Ollessani sotalapsena Ruotsissa kysyin kasvatti-isältäni: ”Miksi sinä otit minut kotiisi?” Hän vastasi Sanalla, Matt. 25:40: ”*Niin kuningas vastaa ja sanoo heille: To-*

JATKUU SIVULLA 10

Tuosta vielä seuraavaa katua ja sitten ylämäkeen ja kotiin pois tästä kylmästä. Lunta on jalkakäytävällä, joten varovasti vaan. Mutta mikä laulu onkaan tässä kävellessä soinnut mielessä, ja sanatkin selvästi mukana. Näin: ”Synnit on poissa, ihmeiden ihme! Saastainen lunta valkeampi on. Jeesus on tullut temppelihiinsä, kiitos nyt Hälle kaikukohon. Ihmeinen Jeesus. Ihmeinen Jeesus. Kallehin aarre sydämeni. Ihmeinen Jeesus. Ihmeinen Jeesus. Sinulle soikoon kiitokseni.”

Jotain tosi mahtavaa tuntui syttyvän rinnassa. Siis että ei olekaan syntiä sydämessä. Oli ennen, mutta ei enää. Ihmeellistä! Ennen musta tai ainakin saastainen, nyt luntakin valkeampi. Miten se on mahdollista? Jeesus on tullut temppelihiinsä. Siinä syy. Ja nyt tänään soi mielessä tämä valloittava, yksinkertainen, vanha, jo nuorena opittu laulu. Ihmeinen Jeesus! Miten se tuottikaan iloa.

On se huikea kokemus...

- Sinulle soikoon kiitokseni!

Siitä ei pääse mihinkään, etteikö jokaiselle kerry pahoja asioita kannettavaksi. Syntiä on jokaisen tunnolla, sydän on saastunut. Joillakin se voi olla jo ihan musta. Sinä voit sanoa, että mitä se muille kuuluu, sehän on minun oma asiani.

Kuule, sinä olet Jumalalle vastuussa teoistasi. Oletko koskaan ajatellut, kuka sinut omistaa? Jumalan pyhä kirja Raamattu sanoo: ”Ette ole itsenne omat”. Oikea omistajasi on Jumala. Hän sinut teki. Sinä ja minä olemme Jumalan luomia ihmisiä. Siinä on se pointti. Kuule, ei soi kiitos sydämessä, ennenkuin paha ajetaan ulos ja oi-

kea omistaja pääsee sisälle. Jeesus haluaa tulla sinun sydämeesi. Silloin koittaa todellinen vapaus ja kiitoslaulu alkaa kumpuilla.

Ja se on todella huikea kokemus! Ajattele, kaikki taakat ja elämän kurjat muistot pyyhitään pois. Niitä ei tarvitse enää koskaan muistella, eikä Jumalakaan niitä muistele. Tämä maksoi Jumalalle kaiken. Hän luovutti ainoan Poikansa. Jeesuksen piti lähteä pois taivaasta. Jo lähtiessään Hän tiesi, että tämä on tuskien ja kuoleman tie. Mutta Hän lähti ja sai ihmisten synnit sovitetuksi Golgatan ristillä. Kristuksen risti on sinunkin ainoa toivosi. Jeesuksen maahanvuotanut veri puhdistaa nyt kaikesta synnistä. Ja puhdasta tulee. Luntakin valkeampia sydämiä.

Avaa sydämesi, usko Jeesukseen ja kutsu Hänet sisälle. Rukoile sitä. Se on uskomattoman huikea kokemus, jonka seuraukset vaikuttavat aina ikuisuuksiin saakka.

LM

Osa 2

Tuleeko suuri herätys seurakunnan ylösnousemuksen jälkeen?

Jeesus ei luvannut seuraajilleen helppoa elämää, vaan ristin kantamista ja ahdistusta. Paavali kirjoittaa Roomalaiskirjeessä 8:35-36: ”Kuka voi meidät erottaa Kristuksen rakkaudesta? Tuskako, vai ahdistus, vai vaino, vai nälkä, vai alastomuus, vai vaara, vai miekka? Niinkuin kirjoitettu on; Sinun tähtesi meitä surmataa kaiken päivää; meitä pidetään teuraslampaina.”

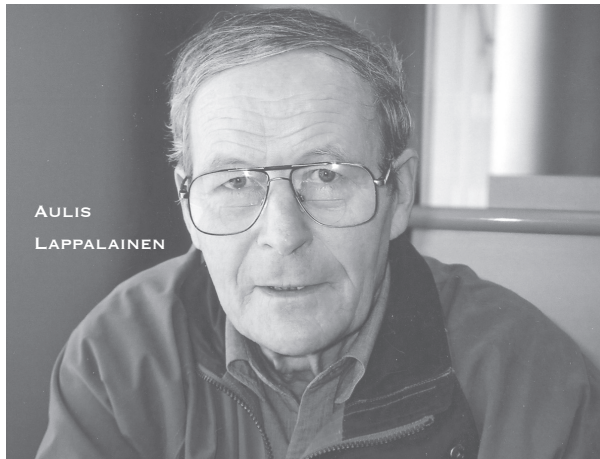
Suomessa julkaistu Iso Raamatun Tietosanakirja kertoo seurakunnan vainosta, mikä syntyi Stefanuksen surmaamisen aikoihin. Silloin noin 2000 Jeesuksen seuraajaa sai kokea marttyyrikuoleman. Stefanuksen surmaaminen tapahtui vain muutamia vuosia Jeesuksen taivaaseen astumisen jälkeen.

Tänä päivänä on monia ”maanalaisia seurakuntia”. Uskovat eivät piileskele seikkailunhalusta tai kokoonnu salaa siksi, että se on jännittävää, vaan he ovat vainottuja uskon-
sa tähden. Jos he tulevat ilmi, vankeus ja kidutus odottaa. Richard Wurmbbrand, romanialainen saarnaaja kertoo kirjassaan Kristus Rautaesiripun takana, mitä hän sai kokea ja mitä hän näki toisten kokevan ollessaan vangittuna kaksi kertaa seitsemän vuotta- yhteensä 14 vuotta. Hän kertoo hirveitä asioita, joista ei voi edes kirjoittaa. Monet uskovat eivät kestäneet, vaan kuolivat marttyyrikuoleman.

Kun seurakunta on ylösnoussut ja vaivanaika alkaa, niin jos silloin joku sanoo olevansa uskossa Jeesukseen, saa hän kokea marttyyrikuoleman. Olen lukenut monia kirjoja, joissa kerrotaan marttyyrien historiaa Jeesuksen päivästä alkaen. Heitä on pidetty elävänä ja kidutettu kaikilla mahdollisilla tavoilla. Vankilan ulkopuolella eläminen ei tarkoita sitä, ettei seurakunnilla ole ahdistusta. Monissa uskovien seurakunnissa koetaan sisäistä ahdistusta. 2 Kor. 2:4: ”Sillä sydämen suuressa ahdistuksessa ja hädässä minä kirjoitan teille monille kyynelin”. Paavali koki tällaista vihdessänsä evankeliumia eteenpäin. Emme vielä tiedä, kuinka suuren ahdistuksen läpi seurakunta joutuu menemään ennen Jeesuksen tuloa, jos Hänen tulonsa viipyy.

Seurakunta perillä!

Edellisessä numerossa kerrottiin seurakunnan perille tulosta ja vastaanotosta. Kuinka Jumala itse pyyhkii pois kaikki kyynleet silmistämme. Se, miksi seurakunta näytetään tämän seitsemän vuoden, vaivanajan alettua, joutuu siitä, kun sitä ei voitu ennen näyttää. Seurakunnan luvun täytyttyä se temmataan ylös ja samalla alkaa uusi ajanjakso, vaivan- ja vihanaika. Se, että seurakunta ja sen vastaanotto ylhäällä näytettiin Johannekselle, on myös

meille suuri lohdutus. On hyvä pitää mielessä, että Jumala itse on vastassa ja pyyhkii meidän kyynleemme. Siitä saa myös nykyajan uskovainen uutta voimaa vaellukseen, joskus suurtenkin ahdistuksien keskellä.

Kun puhutaan tästä valkopukuisesta joukosta, joka tulee suuresta ahdistuksesta, pidän selvänä, että seurakunta on jo sitä ennen perillä. Kun seurakunta nousee pilviin Jeesusta vastaan, silloin Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin ja meidät, jotka olemme elossa temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan (siis myös kaikki marttyyrit). Mutta heti kun sinetit alkoivat aueta ja tuomiot tulla, Johannekselle näytettiin kuinka Karitsa avasi viidennen sinetin. Ilm. 6:9-11: ”...näin minä alttarin alla niiden sielut, jotka olivat surmatut Jumalan Sanan tähden ja sen todistuksen tähden, joka heillä oli, ja he huusivat suurella äänellä sanoen: ”Kuinka kauaksi Sinä Pyhä ja Totinen, Valtias siirrät tuomiosi ja jätät kostamatta meidän veremme niille jotka maan päällä asuvat?” Ja heille kuitenkin annettiin pitkä valkoinen vaippa, ja heille sanottiin, että vielä vähän aikaa pysyisivät levollisina, kunnes oli täyttyvä myös heidän kanssapalvelijainsa ja veljiensä luku joiden tuli joutua tapettavaksi niinkuin hekin.”

Tämä joukko marttyyreja oli surmattu heti vaivanajan alettua, eikä heillä ole ylösnousemusta, ennenkuin heidän lukunsa on täysi. Jos tämä suuri valkopukuisten joukko on vaivanajan alussa uskoon tulleet, (marttyyreita) ja nousevat ylös heti, miksi osa heistä jätetään odottamaan marttyyrien luvun täyttymistä vaivanajan loppuun? Tämä osoittaa sen, ettei mitään suurta herätystä seurakunnan ylösnousun jälkeen tule ja vaivanaikana nousee ylös vain 144,000 juutalaista ja kaksi säkkipukuista profeettaa, hekin erillisenä joukkona, noin puolivälissä seitsemää vuotta, ja ennen tuhatvuotisen valtakunnan alkua. Ilm. 20:4-5

on maininta muista uskoontulleista; ne, jotka ovat tulleet uskoon heti vaivanajan alussa. ”Ja minä näin valtaistumia, ja he istuivat niille, ja heille annettiin tuomiovalta; ja minä näin niiden sielut, jotka olivat teloitettut Jeesuksen ja Jumalan sanan tähden, ja niiden, jotka eivät olleet kumartaneet petoa eikä sen kuvaa eivätkä ottaneet sen merkkiä otsaansa eikä käteensä; ja he virkosivat eloon ja hallitsivat Kristuksen kanssa tuhannen vuotta.” Pedon merkki tulee voimaan vasta puolivälissä seitsemää vuotta. Silloin jotkut tulevat tapetuiksi, mutta nousevat ylös hallitsemaan tuhatvuotista valtakuntaa.

Vakavia varoituksia

Aamoksen kirjassa on profetioita, jotka koskevat lopunaikaa, näitä seitsemää vuotta. Ne eivät puhu suuresta herätyksestä. Aamos 8:11-13: ”Katso päivät tulevat, sanoo Herra, Herra jolloin minä lähetän nälän maahan, en leivän nälkää ja veden janoa, vaan Herran Sanojen kuulemisen nälän. Silloin he hoippuvat merestä mereen pohjoisesta itään; he samoavat etsien Herran Sanaa, mutta eivät löydä. Sinä päivänä nääntyvät janoon kauniit neitsyet ja nuorukaiset.” Kun seurakunta on noussut Herraa vastaan, ei ole enää sananjulistajia. Kirkot ovat kiinni. Silloin on kyllä halu kuulla Sanaa, mutta sitä ei löydy.

Jeesus puhui samasta ajankohdasta näin, Luuk.18:8: ”Kuitenkin, kun Ihmisen Poika tulee löytäneekö Hän uskoa maan päältä.” Tässä on kysymys siitä tulosta, ennen tuhatvuotista valtakuntaa. 2 Tess.1:4-8 Tässä Paavali lohduttaa uskovia, jotka ovat vainottuja. Sitten kerrotaan kuinka ahdistajien käy: ”Koskapa Jumala katsoo oikeaksi kostaa ahdistuksella niille, jotka teitä ahdistavat, ja antaa teille, joita ahdistetaan levon yhdessä meidän kanssamme, kun Herra Jeesus ilmestyy taivaasta voimansa enkelien kanssa tulen liekissä ja kostaa niille, jotka eivät tunne Jumalaa, eivätkä ole kuuliaisia meidän Herramme Jeesuksen evankeliumille.” 2 Tess. 2:11-12: ”Ja sentähden Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin että he uskovat valheen, että kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät ole uskoneet totuutta vaan mielistyneet vääryyteen.” Tämä koston ja vihan aika alkaa heti seurakunnan ylösnousun jälkeen, ja silloin Jumalan viha kohtaa niitä, jotka kuolivat sanoman, mutta eivät ottaneet sitä vastaan. Tämäkin kohta varoittaa siitä, että vaivan ja vihan aika alkaa tuomioilla, eikä suurella herätyksellä.

Raamattu sanoo, että pelastuksen päivä on tämä päivä. ”Katso, nyt on otollinen aika.” ”Huutakaa Häntä avuksi, kun Hän läsnä on.” Kor. 6:2, Jes. 55:6

AULIS LAPPALAINEN

Talvipäivät jatkoa...

Perjantain raamattutunnilla saimme jälleen kuulla Kotikirkon ylistysryhmää Eija Merilän johdolla ja Petri Kososen säestyksellä. Sirkka Aro-Panula aloitti lukemalla Joh.17:20. Hän muistutti meitä siitä miten meidän tulee olla yhtä: osoittaa sitä toinen toisillemme arkipäivän elämässämme. Olemme yhtä kun annamme Pyhän Hengen johdokselle tilaa. Yhteydessä on väkevä voima. Sielunvihollinen yrittää kaikella tavalla rikkoa yhteyden ihmissuh-teissamme. Tarvitsemme Pyhän Hengen läsnäoloa.

Veikko Aro-Panula piti Raamattutunnin. Hänen aiheenaan oli ”Kristittyjen yhteys”. Hän toi esille, että yhteyden luomisessa pitää nähdä vaivaa. Jumala tuli alas ja loi yhteyden meihin. Siitä pitää maksaa hinta. Mitä on ”oikeassa oleminen?” Hän on oikeassa, jolla on oikea suhde Jumalaan ja

Veikko ja Sirkka Aro-Panula

oikea yhteys lähimmäiseen. Apt. 2:41-47. Yhteyttä tulee hoitaa jatkuvasti, niin myös avioliitossa. Jos meillä on ristiriitaa sisälämme, me monesti kaadamme sen toisen niskaan. Jumala rakastaa minua juuri sellaisena kuin olen, mutta Hän ei jätä minua siihen, vaan haluaa saada aikaan muutosta elämässäni. Pyhä Henki voi ainoastaan tehdä sen. Yksi asia, mitä Jumala pyytää meiltä on rehellisyys: Jumalaa ja toinen

toistamme kohtaan. Usko ei pääse muuten kasvamaan. Myös meidän tulee muistaa mitä me olemme Jeesuksessa Kristuksessa. Miten oikea itsetunto kasvaa Kristuksessa? Se kehittyy siitä, mikä meidän suhteemme on Jumalaan ja lähimmäisiimme. Jumala pelasti sieluja apostolien aikana, kun heillä oli hyvä suhde toinen toisiinsa. Ihmeitä

alkaa tapahtua, kun meillä on keskinäinen yhteys. Miten yhteyttä hoidetaan? Matt. 7:12 1) Siten, että toinen tulee tietoiseksi siitä, että hänet hyväksytään, kylvämällä rakkautta. 2) toinen kokee olevansa tarpeellinen ja arvokas. 3) rakentamalla toisen toisissamme onnistumista.

OA

Irja Pyykkö, Liisa Liedes, Olli Pyykkö, Helvi Tervo

Kuka saa ja mitä, Herran elovainiolla?

Jo pitemmän aikaa on mielessäni pyörinyt eräs puoli Jumalan valtakunnan työstä ja ketä Jumala käyttää työssään. Tämä aihe on: Naisten osuus Vanhan testamentin aikana.

Jo silloin oli naisia, joita Jumala käytti. II Moos. 15:20-21 kertoo Mirjamista, joka oli naisprofeetta ja todennäköisesti Moosen sisarista se, joka pelasti Moosen hukkumasta Niilin virtaan. Toinen oli naisprofeetta Debora, joka oli tuomarina Israelissa. Hänestä Raamattu kertoo harvinaisen paljon. Tuom. 4:4-7: Vaikka hän oli naimisissa oleva nainen, hänellä oli silti aikaa lähimmäisilleen. Kerrotaan, että israelilaiset menivät hänen luokseen oikeutta saamaan. Tuom. 4:6-9: Baarakia, israelilaista miestä, kehoitettiin lähtemään taisteluun vihollista vastaan, mutta tuo mies ei halunnut lähteä yksin sotilaiden kanssa, vaan sanoi Deboralle: *”Jos sinä lähdet minun kanssani, niin minäkin lähdän, mutta jos sinä et lähde, niin en minäkään lähde.”* Hän sai myöntävän vastauksen Deboralta, ja niin he menivät yhdessä. Tuom. 5:7 jatkaa vielä Deboran vastuualueista näin: *”Israel oli johtoa vailla, peräti vailla, kunnes sinä, Debora nousit, sinä, Israelin äiti.”* Noiden yllämainitsemieni lisäksi voisimme kertoa monista muista naisista, jotka oli-

vat aseina Jumalan kädessä. Huomattavin heistä lienee Ester, joka vaaranalaisessa tilanteessa uskalsi taistella kansansa puolesta ja sai voiton.

Nyt siirrymme ajassa vuosituhansia eteenpäin. Onko Uuden Testamentin seurakunnassa naisella osuutta työssä? Ensinnäkin, Marialla, Jeesuksen äidillä, oli erikoinen tehtävä Jumalan pelastussuunnitelmassa. Me emme palvo Mariaa, mutta me annamme kunnian Jumalalle Hänen valinnastaan. Toinen Jumalan käytössä ollut nainen oli Hanna. Luuk. 2:36-38 kertoo tuosta jo iäkkästä naisesta sen että hän oli naisprofeetta. Hän oleskeli pyhäkössä. Ja kun Jeesus-lapsi tuotiin sinne, hän oli paikan päällä, ylisti Jumalaa ja kertoi lapsesta kaikille, jotka odottivat Jerusalemin lunastusta. Hän siis opetti kansaa. Ensimmäiset ylösnousemussuunnitelman kertojat olivat Maria Magdaleena ja Maria, joita Jeesus käski viemään sanoman veljille.

Meille kaikille lienee tuttu pariskunta Akyllas ja Priskilla. Heistä meille kertoo Apt. 18:1,8, 23-26. He matkustivat Paavaliin kanssa jonkin aikaa. Kun he saapuivat Efesoon, Paavali jätti heidät sinne. Siellä he tapasivat Apollosen, joka oli puhetaitoinen mies ja väkevä Raamatuntuntija. Hän puhui palavana hengessä ja opetti tarkoin Jeesuksesta, mutta tunsikin ainoastaan Jo-

hanneksen kasteen. Kun Priskilla ja Akyllas olivat häntä kuulleet, ottivat he hänet luokseen (siis mies ja vaimo) ja selvittivät hänelle tarkemmin Jumalan tien. He siis yhdessä opettivat Apollostä.

Vuosisatoja on vierähtänyt näistä tapahtumista, mutta Herran tiet näyttävät pysyvän samoina. Lähetyskentillä, esim. Taiwanilla, sisaret aloittivat työn. Alkuvuosina siellä olivat Anni Ekroos, Helvi Taponen, Mirjam Pynnönen ja useita muita. Ihmisiä tuli uskoon ja seurakuntia syntyi. Ja täällä Kanadassa työ pääsi alkuun samoilla linjoilla. Oli siskoja, jotka uhrasivat aikansa ja voimansa ja levittivät pelastussuunnitelmaa. Heillä ei ollut kannatusta eikä palkkaa työstään. Me myöhemmin tulleet olemme saaneet nauttia siitä, mitä he saivat aikaan. Palkanmaksupäivänä tulee olemaan kiinnostavaa nähdä, mitä silloin tapahtuu!

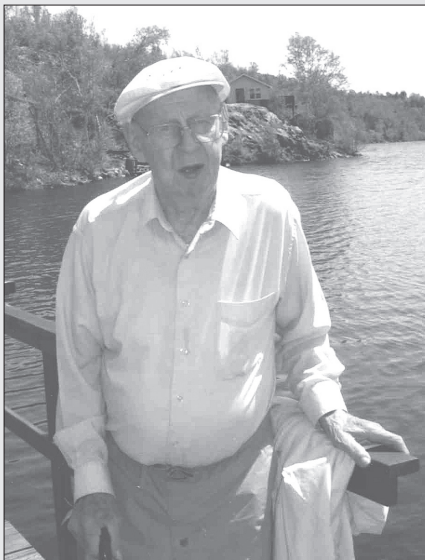
Sinä varmaan ajattelet, mitä I Kor. 14:34-35 sanoo: *”Olko vaimot vaiti teidänkin seurakunnankokouksissanne, sillä heidän ei ole lupa puhua.”* Onko tämä ristiriidassa kaiken sen kanssa, josta olen maininnut? Seuraava jae sanoo: *”Mutta jos he tahtovat tietoa jostakin, kysykööt kotonaan omilta miehiltään, sillä häpeällistä on naisen puhua seurakunnassa.”* Mitä luulet näiden ohjeiden tarkoittavan? Jos otamme huomi-

oon senaikaiset juutalaisten tavat, niin ne selvittävät ainakin minulle tilanteen merkityksen. Silloin miehet istuivat alhaalla kokoussalissa ja naiset erikseen parvekkeella. Häpeällistä olisi ollut naisten huudella sieltä ylhäältä ja kysellä kuulemansa tar-koitusta. Miehet olivat käyneet koulua ja tutustuneet Jumalan Sanan totuuksiin. Naisilla ei ollut sitä etuoikeutta. Jos he halusivat tietää jotain: *”Kysykööt kotonaan omilta miehiltään,”* sanoo Sana.

Näin heidän tapoihinsa perehtyen, huomaamme, ettei Jumalan Sana oli missään kohden ristiriidassa. Usein ajatellaan, että naistyöntekijä on kutsumukseltaan evankelista, mutta evankelistan tehtävä tai armoitus, niinkuin monet muutkin armoitukset ja tehtävät kuuluvat niille, joille Jumala on ne antanut, niin miehelle kuin naisellekin.

Sana kehottaa meitä toinen toisemme kunnioittamisessa kilpailemaan keskenämme. Olkaamme uskollisia siinä tehtävässä, johon Jumala on meidät asettanut, sillä uskolliset palkitaan.

SAARA ROSSI.

Juna kolkutteli kohti Jyväskylää, taakse jäi turvallinen koti. Jatkosota oli alkanut ja sinne minullekin tuli kutsu. Olin siivo, maalaistalon keskimäinen poika, juuri täyttänyt 20 vuotta. Kaksi vanhempaa veljeäni joutuivat jo talvisotaan, josta heille muodostui viiden vuoden armeijapalvelus. Ihmeen pian huomasin kulkevani virran mukana, alkoholi ja tupakka tulivat tutuiksi. Isältäni olin perinyt musiikin lahjan. Omistin viisirivisen haitarin ja sillä soittelin omakseni ja jopa toistenkin iloksi.

Se ”porukka”, jossa palvelin kolme ja puoli vuotta, koostui 19-24 vuotiaista nuorista miehistä. Elettiin päivästä toiseen ”mitä hällä väliä”- tyyliin. Jumala ei mahnut kuvioihin, paitsi iltahartauksilaisuuksissa, jotka päivystäjä piti, minäkin omalla vuorollani. Silloin tapailin kotona opittua. Uskon, että siellä moni perheen isä lähetti kuin salaa rukouksen taivasta kohti kotona olevien puolesta. Siellä varmaan äiti ja lapset puolestaan rukoilivat

varjelusta isälle. Olin silloin vielä huoleton, taivasasiat eivät tulleet mieleenkään, vaikka olinkin uskovan kodin poika.

”Viimeinen kesä” 1944, oli Suomen kohdalla ratkaiseva. Sotahistoria kertoo, että silloin oli Kannaksella rautaa ilmassa niin, että koko toisen maailmansodan aikana vain Berliinin valtaus ylitti sen määrän. Olin siinä mukana panssari-torjuntamiehenä. Oli vain Jumalan ihme, että säilyin sieltä terveenä. Perheestämme oli viisi miestä etulinjassa, neljä veljestä ja lankomies. Kaikki tulimme kotiin terveinä. Näen tässä vastauksen uskovan äidin rukouksiin.

Rauha tuli aikanaan, miehet kotiutettiin. Monessa perheessä jäi isän tai veljen paikka tyhjäksi. Meidän kotiimme saapui kolme nuorta miestä, vanhin oli jo perustanut oman perheen. Nuorin oli jo kasvanut miehen ikään, joten meitä oli nyt kotona neljä työkykyistä, nälkäistä miestä, joille kelpasi ruoka ja työ. Tehtiin työjako. Kaksi nuorinta teki maataloustyöt, minusta vanhempi alkoi kunnostaa rakennuksia ja valmistaa puusta mitä tarvittiin. Minulle lankesivat suutarin työt; korjata kenkiä, jopa tehdä uusiakin.

Nyt tullaan siihen, miksi aloin tätä kirjoitusta kirjoittaa. Siihen aikaan ei kodeissa vielä ollut TV:tä, mutta radiota kuunneltiin. Yleisradiosta tuli lauantaina Toivotut Levyt. Sillä nimellä kutsuttiin lauantai-illan kello viidestä kuuteen musiikkituntia. Ihmiset saivat toivoa kukin oman mielikappaleensa, ja eniten toivomuksia saanut soitettiin ensimmäisenä. Tämä oli järjestys, jota noudatettiin, oli se sitten hengellistä tai ”humppaa.” Veljessarjana pidimme tätä hetkeä ”pyhänä.”

Pauhatkoonpa elon meri

Sitä ei saanut unohtaa. Koko neljähenkinen ”seurakunta” oli paikalla, kessusätkä savusi ja iso tupa oli sinisenä savusta. Jalka löi tahtia lattiasta. Vanha uskova äitimme oli navetassa. Tällainen oli asetelma lauantai-iltana. Mutta kerta toisensa jälkeen tapahtui, että ensimmäinen kappale olikin hengellinen laulu. Alussa se häiritsi tunnelmaa, koska me odotimme tangoa tai valssia. Mutta kaikkeen tottuu, ja myöhemmin se kuulosti jo juhla-liselta. Kuulutus oli aina sama: Helsingin Vapaaseurakunnan kitarakuoro esittää Lempi Kärkkäisen johdolla laulun, ”Pauhatkoonpa elon meri, purtein kestää sen”, tai ”Maan mä tiedän iki-ihanan”. Nämä kaksi laulua olivat eniten toivottuja. Uskon, että ne tekivät työt monen sydämessä. Sanoisin omalta kohdaltani, että näiden ja muidenkin samantapaisten laulujen osuus oli suuri minun sydämeni murtamisessa. Se prosessi kesti puoli vuotta. Mutta tuli päivä päivien joukossa, jolloin oli astuttava Kaikkivaltiaan kasvojen eteen. Se tapahtui tupaseuroissa, omassa kodissani - koko kylän ihmeeksi. Suuri ihme se on vielä tänäkin päivänä, kun syntinen pelastuu.

Tätä ennen olin ehtinyt avioitua, perhettäkin oli. Kotitalo oli nimissäni. Minusta oli kehittynyt tunnettu hevosmies. Siihen aikaan olin jo lähes alkoholin orja. Sen käyttö kuului kuvioihin. Tähän aikaan vaimoni sairastui vaikeasti. Polven- taipeseen tuli outo avohaava, eikä siihen ensin löydetty apua. Todettiin, että se oli iho-tuberkuloosi. Se vaikeutti työntekeä. Jostain sain puhelinnumeron Helsingin yliopistolliseen sairaalaan. Siellä puheli-meen vastasi ystävällinen henkilö, joka

kehotti tuomaan sairaan heille. Jo seuraavana päivänä olimme siellä. Professorit ja muut tohtorit tarkastivat vaimoni välittömästi, ja meille sanottiin: ”Otamme sairaan sisään, ja teemme parhaamme. Annamme tietää mitä kuuluu. Tämä voi olla kuukauden juttu.”

Neljän viikon kuluttua tuli puheli-soitto: ”Saatte hakea vaimonne kotiin.” Olin jo seuraavana päivänä siellä. Hoitava lääkäri sanoi, että jos tämä haava ei kuuden kuukauden aikana aukea, niin se ei aukea enää koskaan. Ja niin oli, se parantui täydellisesti.

Tänä aikana tapahtui paljon. Vapaakirkollinen herätysaalto kosketti koko kylää. Tänä lyhyenä aikana, ennen minua ja vaimoani, kolme sisartani ja kaksi nuorinta veljeäni tulivat uskoon. Kaikki tämä tapahtui noin puolen vuoden aikana. Minun ja perheeni kohdalle tuli suuria muutoksia. En voinut enää ”rellastaa” kilpa-ajoissa, niinkuin ennen.

Sovimme nuoremman veljeni kanssa, että hän ottaa kotifarmin nimiinsä ja minä katselen perheelleni paikan, jossa vaimoni työtaakka ei olisi liian raskas. Mutta monta mutkaa oli matkassa. Arvokas juoksija, Veto-Kuningatar, ”mustangi”, oli muutettava rahaksi -- ja paljon muuta, mutta uskoin, että näin on Herran tahto, ja kaikki järjestyi sovussa.

Ehkä olen näistä ennenkin kertonut, mutta suurista asioista voi kertoa kaksikin kertaa. Jo 60 vuotta olen saanut tehdä matkaa Jeesus-nimen turvin (sukupuoli on jo siinä ajassa vaihtunut). On suurta armoa, että saan vielä kuulua ”ostolau-maan”, josta Jeesus maksoi hinnan.

SULO LAARI

TULEVAISUUS JA TOIVO

**Paavo Korpela, Helluntaiseurakuntien Superintendant ja
Pastori Veikko Aro-Panula, Sudbryn Siion Seurakunta**

**Toivo ja Marja-Leena
Mäki:**

**Yhteyshenkilö FIDA International Ry Via
Baltica Team -
Baltian juutalaistyö.
tmaki@viabaltica.ca**

Keittiöhenkilökunta:

**Helena Riihiahon
Eva Repo
Sinikka Toikkanen
Eini Rahko
Esther Haapala
Else Minkkinen
Eino Kymäläinen
Pasi Koivunen**

JATKOA SIVULTA 2

kää pelkästään kuunnelko sitä. Älkää pet-
tääkö itseänne.” On vaara siinä, että otam-
me Sanan vastaan, mutta emme laita sitä
käytäntöön ja sillä tavalla petämme itse-
ämme. **Petri Kosonen** johti laulun ”Suuri
on Uskollisuutesi”. **Sonja Tuokkola** luki
Jumalan Sanasta valtavia lupauksia. Hän
muistutti siitä, että meillä on niin paljon
aihetta ja syytä ylistää Jumalaa.

Sam Abraham jakoi jälleen sanaa.
Aihe oli ”Seuraamisen kallis hinta.” Hän
luki Luuk. 9:57-62, jossa puhutaan kol-

nelle sanoen: ”Ketuilla on luolat ja taivaan
linnuilla pesät, mutta Ihmisen pojalla ei ole,
mihin Hän päänsä kallistaisi.” Jeesus näki,
että tämän miehen motiivi ei ollut oikea.
Jeesus tarkoitti sitä, että jos sinun moti-
vaatiosi seurata Häntä on elää mukavasti,
silloin et ole oikea henkilö Jumalan val-
takuntaan varten. Sam esitti meille kysy-
myksen: ”Miksi tahdot seurata Jeesusta?”
Oletko valmis seuraamaan miestä jolla
ei ole paikkaa mihin päänsä kallistaisi?
Jeesuksen seuraamisessa ei ole kysymys
meidän mukavuudestamme. Luuk. 9:59
Toinen mies: Jeesus sanoi hänelle: ”Seu-

mesta miehestä, joilla oli kohtaaminen
Jeesuksen kanssa. Ensimmäisen miehen
motiivit eivät olleet oikeat. Toinen mies
ajatteli vain itseään. Kolmas mies halusi
katsoa taaksepäin. **Ensimmäinen mies**
sanoi Jeesukselle, että hän seuraa Häntä
mihin ikinä Hän menee. Jeesus vastasi hä-

raa Minua”. Mutta mies vastasi: ”Herra,
salli minun ensin käydä hautaamassa isäni.”
Vasta sitten kun hänen isänsä oli kuollut,
oli hän valmis seuraamaan Jeesusta. Suu-
rin vihollinen Jumalan valtakunnassa ovat
itsekeskeiset uskovat. Matt.16:24 Jeesus
sanoi opetuslapsille: ”Jos joku tahtoo Mi-

nuuta. Jeesus sanoi, jos tahdot seurata
Häntä, sinun pitää kieltää itsesi. Ja sitten
ota ristisi, maksoi mitä maksoi.

Kolmas mies: Luuk. 9:61 ”Minä tah-
don seurata sinua, Herra; mutta salli minun
ensin käydä ottamassa jäähyväiset kotiväel-
täni. Jeesus sanoi hänelle: Ei kukaan, joka

laskee kätensä auraan ja katsoo taaksensa,
ole sovelias Jumalan valtakuntaan.” Seu-
rakunnan suuri ongelma on, että me me-
nemme taaksepäin. Esteet eivät ole kos-
kaan ongelmia Jumalan valtakunnassa. Ei
ole mitään suurenmoisempaa työtä kuin
palvella ja seurata Häntä. Kokouksen lo-
pussa oli niin valtava Pyhän Hengen voite-
lu, että se mursi yleisön. Sam kehotti kan-
saa rukoilemaan, että Jumala saisi murtaa
meidät ihan kokonaan. Kokous päättyi
rukoukseen ja kiitokseen.

**Seuraavassa numerossa tulee ole-
maan jatkoa talvipäivistä.
OA**

Lasten suusta

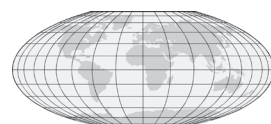
Olimme Suoperän perheen
kanssa samassa yöpaikassa
ja juhlien jälkeen istuin soh-
valla heidän seitsemän-vuo-
tiaan tyttärensä, Noomin
vieressä. Tuli jotain puheta-
ta talvipäivistä johon Noomi
väsyneenä huokasi: ”Voimat
on ohi”. Näköjään nuorem-
millekin juhlat ottavat kovil-
le. OA

nun perässäni kulkea,
hän kieltäköön itsensä ja
ottakoon ristinsä ja seu-
ratkoon minua.” Sam
kysyi: ”Ketä sinä rakas-
tat eniten elämässäsi?”
Jeesus tiesi, että me ra-
kastamme itseämme
enemmän kuin ketään

muuta. Jeesus sanoi, jos tahdot seurata
Häntä, sinun pitää kieltää itsesi. Ja sitten
ota ristisi, maksoi mitä maksoi.

LÄHETYKSEN TULEVAISUUS JA TOIVO

Ari Rocklin
Lähetyskoordinaattori

Lähetystilaisuus alkoi laululla: "Vie viesti riemuinen." Walter ja Sonja Tuokkola huolehtivat musiikkipuolesta kitaran ja pianon säestyksellä. Ari Rocklin toimi kokouksen juontajana. Hän antoi katsauksen nykyisistä lähetysaarnajista, keitä ja missä he ovat.

Veteraani-lähetysaarnajia huomioitiin ja kiitettiin työpanoksesta läpi vuosien. Sitten muistettiin edesmenneitä lähetysaarnajia. Lopputulos oli, että pienet ja harvat seurakunnat ovat saaneet aikaan suurta lähetyskenttää. He ovat olleet kokosydämiä lähetystyössä, ja vuosien aikana uhranneet paljon. Tarkkoja tietoja löytyy kohteesta: <http://www.lahetys.info/contact.htm>.

Lähetystyö ja seurakuntien uhrarit kulkevat käsikädessä. Emme voi tehdä lähetystyötä ilman seurakuntien uhraavaisuutta. Voisimme sanoa että se on "liikevaihtosopimus." Kari Ranta tarvitsee säännöllistä tukea Raamatun käännöstyössä. Kuinka moni onkaan tänä päivänä iloinen siitä, että eräänä päivänä joku tuli ja käänsi Raamatun suomenkielille? Tänä päivänä luet suomalaista Raamattua edes ajattelemta tätä historiallista tapahtumaa. Kari tekee työtä kääntääkseen Jumalan Sanaa niin, että ihmiset voisivat lukea sitä omalla äidinkiellään, ensimmäistä kertaa. Jos et ole koskaan antanut lähetystyölle, niin miksi et antaisi? Ei siksi, että se on lähetystyötä, vaan siksi, että rakastat suomalaista Raamattua. Joku tuli ja käänsi sen sinulle. Joku rahoitti sen työn aikoja sitten. Nyt on sinun vuorosi antaa omastasi.

Erkki Inkiläinen, edellinen lä-

Pohjoisintiassa. He työskentelevät Assemblies of God työyhteydessä. Heidän toiveensa on, että jokaisessa 39 valtiossa olisi paikallisseurakunta. Biharissa on 90 miljoonaa ihmistä ja heistä vain harvat tuntevat Jeesuksen. Mika sanoi, että eräänä päivänä Jumala tulee kääntämään maan kohtalon ja "muuttaa" sen kasvot. Tähän asti on 23 seurakuntaa perustettu. Meillä on paikallisia työntekijöitä, jotka ovat hedelmää siitä työstä, jonka te olette joskus aloittaneet. "Lähetä leipäsi (Sana) vetten yli, sillä ajan pitkään sinä saat sen jälleen." Voimme antaa ihmisille leipää, mutta samanaikaisesti lähettää heidät kuolemaan. Mutta jos pystymme antamaan heille elämän leipää, se antaa ikuisen elämän.

Camilla jatkoi ja kertoi heidän pikku työstään, Fiasta, joka syntyi vuonna 1994. Hän eli vain

omalla säästyksellään.

Sami Tuokkola oli vuorossa ja ensimmäiseksi hän muistutti meitä siitä, että meillä ei ole paljon työaikaa jäljellä. Nyt pitää takoa rautaa kun se on vielä kuuma! Sami kertoi, että hänelle on jossain vaiheessa kehittynyt saarnarunko: "Neljä Tyyneä". Nämä neljä Tyyneä ovat puhutelleet häntä vuosien varrella. Tyyne Spillenaar, Tyyne Permanto, Tyyne Manninen, ja Tyyne Tuokkola. **Tyyne Spillenaar** oli loppuun asti evankelista. Hänellä oli tämä asenne, että mitä minä voin tehdä. Viimeisinä vuosina hän meni poikansa kanssa kauppakeskuksiin jakamaan lentolehtisiä, pyörätuolissa. Se häitä hukkuvista sieluista ei koskaan kadonnut, vaikka hän oli jo yli 90-vuotias. Jos meidän lähetystyön kuvioistamme putoaa pois tämä into evankeliointiin, silloin yksi lähetystyön peruspi-

toisin Calgarysta. Hän ei pystynyt toteuttamaan lähetyskutsua, mutta lahjoitti lähetystyöhön testamentin, josta oli paljon hyötyä. Lähetysuhrit ovat viime vuosina menneet alaspäin. Meidän tulisi ravistella itseämme, että vielä tänä päivänä voisimme olla Tyyne Permonnon kaltaisia sijoittajia. **Tyyne Tuokkola** oli minun isäni tati, hiljainen "vanhapiika." Eräänä päivänä, kun Tyyne muutti taivaan kotiin, hänen Raamatussaan löytyi esirukouslista. Tyyne teki lähetystyötä omassa kammiossaan. Tätä työmuotoa ei voi jättää pois. Ef. 6:18-20. Kaikki neljä Tyyneä kokivat omakseen sen tehtävän, jonka Jumala oli heille antanut. Sinun pitää Jumalan edessä päättää, mikä tehtäväsi on. Ilm. 19:1,5. Rukoilemme, että monet nuoret lähtevät vielä lähetystyöhön.

Lopuksi lauloimme aihee-

Mika ja Camilla Halkola

Walter Tuokkola

Sam ja Päivi Tuokkola

hetyssihteeri laskeutui Kuubaan samoihin aikoihin kun istuimme lähetyskokouksessa. Erkki on läpäissyt teltantekijän-kurssin ja on myös jatkanut englanninkielen opetuskurssilla. Nyt hän opettaa englannin kieltä Kuubassa, maassa, jota hän rakastaa. Erkki on inspiraatio meille kaikille siinä, että voimme tehdä lähetystyötä jopa eläkevuosina.

Päivi Tuokkola oli vuorossa. Hän kiitti esirukouksista ja sanoi, että he ovat eläviä todisteita siitä että rukous kannattaa. Hän kertoi puskapappi-työstä, siitä miten he vievät raamattukoulun "puskiin." Suurin osa pastoreista tekee työtä "puskissa." Sam ja Päivi ovat valmistautumassa uudelle työkentälle, Etiopiaan syyskuussa. Hän pyysi muistamaan heitä rukouksissa. Työ on hengellistä sodan käyntiä.

Mika ja Camilla Halkola kertoivat kuulumisia heidän työstään

seitsemän ja puoli vuotta. Silloin kun Fia oli vielä kohdussa, he siunasiivat pikku evankelistaa. Kun Fia syntyi, hänessä todettiin vakava geenisairaus. Fiasta tuli väkevä sairaalaevankelista, kun kiersimme sairaaloita ja veimme valoa sinne, missä ei valoa ollut. Joskus meille sallitaan sairautta, koska jonkun pitää "sinnekin" mennä. Missä vain kuljimmekin Fia oli mukana, ja saimme nähdä, että vammaisen lapsi puhuu ilman sanojakin. Voi kun mekin voisimme joskus puhua ilman sanoja ja ilman tekoja!

Walter ja Sonja Tuokkola johtivat meitä ylistykseen ja Sonja myös lauloi kauniin lähetyslaulun

lareista murtuu. **Tyyne Manninen** oli lähetysaarnaja Tansaniassa. Kaikkensa antaneena hän menehtyi aivomalariaan Victorian järven rannalla. Monet tulivat uskoon hänen kauttansa. Hänen asenteensa oli "kaikki tai ei mitään." **Tyyne Permanto** oli ko-

seen hyvin sopivan laulun: "Ylitse kaikkien rajojen". Uskon, että kaikki jotka olimme lähetyskokouksessa, saimme uuden haasteen tehdä enemmän kuin koskaan ennen.

Pastori Taimo Majalahti 70-vuotta

Noin viikkoa ennen merkkipäivää päätimme yhdessä, että juhlat järjestetään. Taivaallisissa suunnitelmissa asia oli ollut vireillä jo paljon kauemmin. Sen tulimme näkemään, kun niin monet ystävät, eri puolilta, olivat järjestäneet kesän ainoan vierailunsa Porcupineen juuri tuoksi viikonlopuksi.

Sunnuntaina, heinäkuun 13. päivänä 2008, South Porcupinen pieni Saalem-kirkko oli täynnä juhluvieraista. Oikea syntymäpäivä oli tosin vasta seuraavana päivänä, mutta sunnuntai oli sopivampi päivä yhteiselle juhlalle. Erkki Inkiläinen, North Baysta, johti tilaisuuden ja aloitti sen lukemalla psalmin 23. Jaana Vuotilainen, Suomesta, soitti pianosoolon ”Päivä vain ja hetki kerrallansa.” Erika Caron, Timminisistä, lauloi ”Joka korkeimman suojassa istuu.” Sitten annettiin 1970-luvun seurakuntalaisille tilaisuus muisteluihin.

Tähän osaan osallistuivat Laina Maclean Ottawasta, Anna Annala South Porcupinesta sekä Pirkko ja Erkki Inkiläinen. Aarno Vuotilainen Sault Ste Mariesta muisteli yhteistä jääkalastusmatkaa Taimon kanssa ja lauloi ”Tule Jeesus ja siunaa lastas.” Osmo Pyykkö Sudburysta kertoi, että Taimo oli neuvonut kalapaikat, kun he muuttivat Sudburyyn. Silloin vielä ei kuitenkaan yhteiselle kalareissulle ehditty. Pyyköt lauloivat ”Katsoo hän vielä ikkunasta.” Raimo Hautala Sudburysta tervehdi päivänsankaria psalmilla 103. Aimo Mauno Ramoresta, muisteli aikoja 1970-luvulla, jolloin sekä Majalahdet että Maunot asuivat Timminisissä. Maire Majalahti onnitteli miestä ja muisteli 10-vuoden takaisia 60-vuotispäiviä, jotka pidettiin Suomessa. Yhteislaulu ”Yksin en kulje”, päätti juhlien tämän osan, ja niin siirryttiin nauttimaan kahvipöydän anti-

mista.

Pastori Taimo Majalahden elämänvaiheissa olisi runsaasti aineksia kokonaiseen kirjaan. Tultuaan nuorena miehenä uskoon hän toimi evankelistana Lapissa. Muistorikkaita olivat Taimon, Mairen ja pastori Rune Johnssonin pyöräillen ja teltaillen suoritettut kesäiset ristiretket Suomen Lapissa. Lyhempiä aikoja tuli vietettyä myös Englannissa ja Ruotsissa. Vuonna 1972 Majalahdet ottivat vastuun South Porcupinen Saalem-seurakunnasta seitsemäksi vuodeksi. Muita palvelupaikkoja ovat olleet Fitchburg, Calgary, Windsor ja Sud-

bury. Thunder Bayssakin he asuivat jonkin aikaa. Vuonna 1996 Majalahdet muuttivat takaisin Suomeen, missä aukeni hedelmällinen työ Vilppulan vankilassa. Monia vankeja tuli uskoon. Olipa vankien kuorokin, joka sai vierailla seurakunnissa. Huhtikuussa 2008 matka suuntautui takaisin Kanadaan, South Porcupineen. Kierros on kuin jossain mielessä tullut loppusuoralle. Vielä eläkeiässä on tehtävää Herran elopellolla. Saakoon Taivaan Isä siunata edelleen, antakoon voimia ja terveyttä.

ANNA ANNALA

Tartu kiinni iankaikkiseen elämään

Tällä palstalla kerrotaan lyhyesti Jumalan pelastussuunnitelma ja neuvotaan, kuinka tullaan Jumalan lapseksi.

1. Jokainen ihminen on syntinen.

”Sillä kaikki ovat syntiä tehneet, ja ovat Jumalan kirkkautta vailla.” (Room. 3:23). Synti hukuttaa ihmisen kadtukseen.

2. Jumala rakastaa sinua.

”Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.” (Joh. 3:16).

3. Jeesus on ainoa pelastaja. ”Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa, sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman.” (Apt. 4:12)

4. Sinun tulee katua syntejäsi. Pyytää anteeksiantoa ja uskoa Jeesuksen sovitusyöhön ristillä ja henkilökohtaisesti vastaanottaa Jeesus Kristus Herraksesi ja Vapahtajaksesi.

Kun otat Jeesuksen vastaan, sinusta tulee Jumalan lapsi. ”Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimensä.” (Joh. 1:12). Tätä kutsutaan uudestisyntymiseksi. ”...joka ei uudestisyntynyt ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa.” (Joh. 3:3).

5. Rukoile näin:

Herra Jeesus, minä ymmärrän, että olen syntinen, ja uskon, että Sinä kuolit ristillä minunkin puolestani. Haluan nyt avata sydämeni oven ja ottaa Sinut vastaan Vapahtajakseni ja Herrakseni. Hallitse Sinä kaikkea tästä lähtien ja auta minua elämään Sinun tahtosi mukaan.

Jos olet rukoillut tuon rukouksen todella vilpittömästi, sinä olet nyt Jumalan lapsi, pelastettu ja matkalla iankaikkiseen elämään.

Liisa Myyrä 70 vuotta 16.2.09

Tiedoksi kaikille arvokkaan TODISTAJA-lehden lukijoille, että rakas siskoni Liisa täyttää 70 vuotta. Liisa on meistä sisaruksista vanhin, vaikka sitä on vaikea uskoa.

Haluaisin kaikkien tietävän, kuinka ihana sisko sinä Liisa olet! Ei löydy sanoja, miten kuvata luonnettasi. Ne jäävät köyhiksi. Sis-koista parhaimman sain! Herra Jeesus Liisa-siskostani. Suuri siunaus ovat lapsenlapsille isovanhemmat, Leevi ja Liisa, joilla usko on todellista elävää yhteyttä Herraamme Jeesukseen Kristukseen.

Liisa sai armon syntyä Jumalan lapseksi kuusivuotiaana Imatran vanhassa Betanias- sa. Luonnollinen syntymä tapahtui Viipurissa, Aino ja Tauno Haikaraisen esikoisena. Myöhemmin sait kolme siskoa: Raija, Marjatta ja Laila. Jo kaksivuotiaana olit ”matkailusta” kiinnostunut. Rakas edesmennyt äitimme kertoi, että osait tarvittaessa selvästi ilmoittaa osoitteesi: ”Liisa Kaarina Haikarainen, kaksi vuotta vanha, asuu Imatralla Koskentalossa.” Ihana enkeli vierelläsi kulki, kun Vuoksen hiljaa virtaileva vesi jännitti ja houkutteli.

Meille molemmille oli Jumalan johdatus ”siirtolaisuus”. Kanada ja Australia ovat kotimaamme, mutta taivas on matkamme päämäärä. Siunaan sinua Liisa-siskoni. Olet ollut

huolehtiva isosisko. Saat luottavaisesti katsoa eteenpäin sekä elää tätä päivää, myös laulaa: ”Jumalan kämmenellä ei pelkää lintunen. Jumalan kämmenellä ei pelkää ihminen. Kaikille tilaa riittää, kaikille paikkoja on. Ju-

malan kämmenellä ei kukaan ole turvaton.” Sydämelliset onnittelut syntymäpäiväsi johdosta.

RAKKAUDELLE RAIJA-SISARESI
AUSTRALIA ACT

1000 Kilos of Rice

The "barangay" of Caingin is in the city of Santa Rosa, Laguna province, in the Philippines. When Nora was born there, it was a peaceful, lake-front area with few people. Today it is a densely populated slum with thousands of people living in very crowded conditions.

it. Why not celebrate by helping people, in Caingin, by providing a meal to some of them. I agreed that this was a worthy plan and so we began to think of what to do. A care package was the best idea, with rice, sardines, cooking oil and salt. Nora decided 300 packages would be our goal. We would use our Europe trip mo-

Our daughter Marie standing in front of 1 ton of high quality rice.

**Hank and Nora Myyra
Pastor Jack and Josie Batitis
Pag-Ibig Christian Ministry Church**

Caingin began to organize. Seven churches in Caingin would issue tickets to the most needy and then each ticket holder would receive a package. A date was set, Sunday February 15th. The location was Nora's elementary school. There would be music and a short speech by some, including myself, and then the distribution of the packages. The theme was "Bless Caingin 2009, the 7 churches of Caingin". Soon we traveled to the Philippines. We purchased 1000 kilos of rice, 300 cans of sardines, an enormous amount of instant noodles and much more. Volunteers came to pack the items into nice bags. It

was all very exciting. On the Sunday afternoon the people came, tickets in hand and there was much anticipation in the air. The music blasted from the platform and the pastors from the seven churches were introduced. Then we told them how this all came together. Something like this had never been done before in this area. Then the packages were given. It was a joyful event. There were some that had no food at all at home, and to them this was like an answer to prayer. Knowing that many have large families, the 300 packages likely will feed thousands. For the first time, the pastors from the seven churches participated together in an event. They have now planned to meet monthly for prayer and to coordinate their efforts in Caingin. It was truly a wonderful event and a worthy way to celebrate my 50th birthday. Hank and Nora Myyra

HANK & NORA MYRA.

JATKOA ETUSIVULTA

Olin kuullut puhuttavan Jeesuksesta

pääseminen olisi jätetty minun toimenpiteitteni ja päätösteni varaan, ei siitä olisi tullut yhtään mitään. Pelastukseni on alusta loppuun Herran työtä. On se valtava ihme, kun saa syntinsä anteeksi, ja rauhan sekä pelastusvarmuuden sydämeensä.

Ei tullut vieroitus oireita

Tänään koen, että kotikirkon alttarilla jäivät 20 vuoden viinala ja kaljalla "plärrämiset", tupakointi ja kiroilut. Alttarilta poistui uusi mies! Tätä tekee Jeesus Kristus, Halleluja! Puhutaan kaiken maailman vieroitusoireista, mutta niitä ei tullut lainkaan. Ymmärrän tänään, että kun kaikesta sydämeistä jättää asiansa Jeesuksen hoitoon, niin Hän on sellainen ylilääkäri, jonka "hoito-toimenpiteillä" tulokset ovat sataprosenttiset.

Tänä päivänä

Nyt juuri on näistä tapahtumista kulunut 16 vuotta, ja olen nyt 52-vuotias. Herran seurassa on ollut ihana vaeltaa. Ei ole tarvinnut kertaakaan katua uskon-tuloani. Herra on auttanut koko viisihenkistä perhettäni. Olemme saaneet koko perheenä seurata Jeesusta. Perheeseeni kuuluu vaimoni Päivi, nuorin tyttäreni Heidi, joka on valmistumassa sairaalan työntekijäksi. Sitten on keskimäinen tytär, Sari, joka on valmistumassa lääkäriksi. Vanhin on poika, Juhani, joka on valmistumassa palolaitoksen ambulanssin ensiapumieheksi. Kiitos ja kunnia Jumalalle!

Vielä tähän loppuun yksi todistus Jumalan kunniaksi Hänen parantavasta voimastaan. Lähes-tyttöni talvipäiviä 2009, Kotikirkolla ja seurakunnassa pidettiin rukousviikko. Heti ensimmäisenä iltana Pyhän Hengen voimakas läsnäolo oli keskellämmme. Pastorimme Petri Kosonen pyysi ihmisiä tulemaan esille. Menin esille, ja pastorimme laski käten-sä rintani päälle ja samalla tunsin kun voimakas tuuli meni lävitse-ni. Kaaduini siihen Jumalan voiman vaikutuksesta ja kun nousin ylös, niin vaivani, josta olin kärsinyt joka päivä jo kolme vuotta (palleatyrä), oli poissa. Kiitos ja kunnia Jumalalle!

Juhlilla saimme todella rakentua yhteisestä uskostamme Jeesukseen. "Sillä Sana rististä on bullutus niille, jotka kadotukseen joutuvat. Mutta meille, jotka pelastumme, se on Jumalan voima." 1 Kol. 1:18

PASI KOIVUNEN

February 17, 2009 was to be my 50th birthday and we were planning to escape to Europe to avoid any celebrations. Turning 50 might be an important milestone, but it also seemed quite shocking to me. But somehow a new idea came to Nora and she cautiously told me about

ney to fund this. But when some people in Calgary and Vancouver heard about this plan, money started to pour in. People gave, wanting to give to others in a far away place. We decided to provide the best package possible. Nora's sister Helen in Calgary and our god-daughter Teleth in

In Loving Memory Of Marju Inkeri (Martikkala) Kinnunen 1963 - 2009

Marju's Memory

Mom, I love you so much, I cannot explain it in words. Watching you suffer and be in pain all these years has been excruciating. But I still selfishly wanted to keep you here. No matter how much you were suffering, I needed you and I still need you.

When you passed away, part of my soul was ripped out, and went with you. I think about you all the time and I ask God to take care of you in heaven. Just like you cared for Darek, Candice and me all of these years. You gave everything you had to us. And I could never have asked for a better Mother than you.

My memories are full of all the kindness, compassion and tender loving care we received from you. I will do my best to make you proud, and to honor your memory. My future children will know about their grandmother, and how much you would have loved them, spoiled them, and cherished them. Even though, on this earth, you will never meet your grandchildren, they will love you.

I know now that your time on earth had to end. You endured so much suffering all these years, that God finally decided it was your

time to be taken care of, instead of always giving to others. It is finally your turn Mom.

You now live in my heart and everyone's heart that loved you. Tightly protected, you will always be safe, and forever loved.

KERRI 21 YEARS

What matters most of all is the dash in between the years, For the dash represents all the time she has spent with us. Only those who truly loved her know what this is truly worth.

My mother was one who always put others before herself. She has taught me much about life. She taught me to always try to understand the way other people feel, to treat each other with the utmost respect, and to show appreciation and love for the people in our lives.

I hope I will make you proud one day Mom. There is such a special spot in my heart where you left a mark. There your spirit will live on forever. I only wish my tears could build a stairway, and my memories, a lane, so I could walk right up to heaven, and bring you home again. I love you, Mom.

CANDICE 16 YEARS

Beloved mother of Derek, Kerri (friend Ben) and Candice, all of Sudbury. Cherished daughter of Reijo and Sinikka Martikkala of Sudbury. Loving sister of Pirjo (husband Ben Haavisto), Asko (wife Kathy) and Jari, (wife Eija) all of Sudbury. Special aunt of Eric (fiancee Laura), Jessica, Aaron, Jason (fiancee Josee), Kristopher (wife Monica), Melissa and Jonna (friend Dan). Sadly missed by her canine pal "Rocky". Born in Finland, Marju was working at Financial Decisions. She enjoyed spending time at the camp at Middle Lake.

Sharing a gift

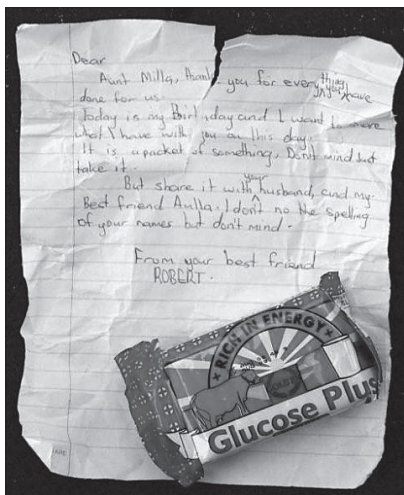
Robert comes from a family of five kids. His mother's HIV infection caused her medical expenses to be so high that she was unable to pay for her rent. She ended up sleeping on the street with Robert and the other children were put in an orphanage.

A good samaritan allowed her and Robert to sleep in a church. We taught her to make beads and slowly she regained her strength. She got her children back, and is able to pay her rent and has enough food to eat. The children went to school this week. On Robert's birthday, he wanted to express his thankfulness for what Caring Hands has done for him by giving us a small box of cookies with the following note:

Dear Aunt Milla,

Thank you for everything you have done for us. Today is my birthday and I want to share what I have with you on this day. It is a packet of something, don't mind, just take it. But share it with your husband, and my best friend Aulla [Ulla]. I don't know the spelling of your names but don't mind.

FROM YOUR BEST FRIEND
ROBERT

Lahjan jakaminen

Robertin perheessä on viisi lasta. Hänen äitinsä hiv-infektio aiheutti korkeita hoitokuluja, mistä johtuen he eivät kyenneet maksamaan vuokraa. Äiti ja Robert joutuivat nukkumaan kadulla. Toiset lapset laitettiin orpokotiin.

Hyväsydäminen lähimmäinen auttoi äitiä ja poikaa saamaan yösijan kirkossa. Opetettamme Robertin äitiä tekemään koruja paperihelmistä hänen voimansa palasivat vähitellen.

Hän sai lapsensa takaisin. Heillä on ruokaa syödäkseen, ja hän pystyy maksamaan vuokransa. Tällä viikolla lapset ovat palanneet kouluun. Syntymäpäivänään Robert halusi osoittaa kiitollisuuttaan siitä, mitä Caring Hands on tehnyt hänelle antamalla pienen paketin keksejä ja pikku lappusen, jossa luki:

“Rakas Milla-täti!”

Kiitos kaikesta, mitä olet tehnyt meille. Tänään on minun syntymäpäiväni ja haluan jakaa sinun kanssasi sitä mitä minulla on tänään. Älä välitä vaikka se on vain pikku paketti, ota se silti. Voit jakaa sen miehesi ja minun parhaimman ystäväni Aullan (Ullan) kanssa. Äläkä välitä, vaikkeen tiedä, kuinka nuo nimet kirjoitetaan!”

PARAS YSTÄVÄSI
ROBERT

Rajaton viisaus

Jälleen saamme nähdä tuon ihmeellisen jatkuvuuden, eli elämän kaikkialla, tuolla luonnossa. Se on meille jo niin tuttu näky, ettemme sitä tule edes ajatelleeksi. Kuitenkin kaikessa näemme, että kuolema myös tekee työtään. Jos ei tapahtuisi siemenen valmistumista, ei voisi olla jatkuvaa elämää. Kaiken tämän takana on Viisaus, josta emme ihmisinä usein ole kovinkaan kiinnostuneita. Meille itsekullekin on järki annettu, joka myös on tämän viisauden aikaansaamaa. Monilta meiltä puuttuu läheinen suhde tähän kaiken Luojaan.

Kuka on Hän, jolla on tämä rajaton viisaus? Koko maailmankaikkeuden alkuunsaattaja. Vaikka monet omistamme Kirjan, joka kertoo tästä kaiken Luoja, niin se Kirja on usein vain jossakin toisten kirjojen joukossa, ja ehkä emme edes koskaan ota sitä käteemme. Näin vähän saatamme olla kiinnostuneita Kaiken Elämän Antajasta.

Tämä näkyväinen, ajallinen elämä täällä, on kovin lyhytaikaista, koska kuolema tekee jatkuvasti työtään. Mutta meillä

on hyvä uutinen; sama Luojaamme tarjoaa meille ihmisille toisenlaistakin elämää, sellaista, joka jatkuu loputtomasti. Siinä elämässä ei tarvitse enää kuolla.

Tähän iankaikkiseen, loputtomaan elämään voi päästä sisälle tässä ajassa, ja näin jo täällä voimme kokea iäisen elämän alkua. Saimme ajallisen elämäme lahjana, ja niin meillä on mahdollisuus saada iankaikkinen elämä, Jeesuksen Kristuksen kautta, jälleen lahjana. Saamme pyytää kaikki syntimme anteeksi Jeesuksen pyhässä uhriveressä, ja niin uudestisyntymme Jumalan lapseksi. Näin meillä on pääsy sisälle iankaikkiseen elämään.

Valintamme tässä elämässä ratkaisee sen, missä vietämme iäisyyden. Jumala on antanut meille vapauden valita. On olemassa ”neuvonantajia”, jota kutsutaan valheenruhtinaaksi. On valitettavaa, että monet ihmiset valitsevat hänen ohjauksensa, josta seuraa iäinen katumus. Oma ymmärrys ei ollutkaan luotettava. Tänään meillä on vielä mahdollisuus tehdä oikea valinta sielumme pelastukseksi.

NIILO SILLANPÄÄ

JATKOA SIVULTA 3

KETÄ SINÄ PALVELET?

tisesti: kaiken mitä te olette tehneet yhdelle näistä vähäisimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle.” Sain tuntea että he todella rakastivat minua, usein tottelematonta, tuhuista työntöpykkää. Kun pastori-perheen pieni tyttö oli hiljattain kuollut, lohdutti kasvattiäitini heitä sanoen: ”Me näemme hänet jälleen taivaassa.”

Palvelija ei kinastele, eikä riitele. Jaak.4:1: ”Mistä teidän keskinäiset kiistanne ja taistelunne syntyvät? Mistäpä muusta kuin haluistanne, jotka käyvät taistelua ruumiissanne.” Todelliset palvelijat ovat sä-

vyisiä, kantavat hengen hedelmää. Palveleminen on sitä, että joka päivä teet sellaista, mikä ei aina ole helppoa. Esimerkiksi: keräät roskia ympäristöstä, annat parkkipaikkasi toiselle, soitat kaukaiselle sukulaisellesi, lohdutat surevaa, rohkaiset masentunutta, ruokit nälkäiset, majoitat kodittoman, ruokilet sairaan puolesta, annat lähetystyöhön niin suuren uhrin, että se riipaisee tekemättä siitä suurta numeroa, vaan teet sen salassa. Isäsi taivaassa näkee ja maksaa sinulle takaisin. Kerrotaan, että sokea Helen Keller halusi nuorena tehdä jotain suur-

ta ja merkittävää, mutta ei voinut. Hän päätti tehdä joka päivä pieniä tekoja, suurenmoisella tavalla.

”Olkaa lujat, järkkähtämättömät, aina innokkaat Herran työssä, tietäen, että teidän vaivannäköne ei ole turha Herrassa.” 1 Kor.15:58. Eläkäämme niin läheisessä yhteydessä Jeesukseen, että heijastamme ympärillemme Hänen rakkauttaan. Juoksemme Hänen asioillaan, Hänen tahtonsa mukaan! Olemme kuin Jeesus lähimmäisillemme - silloin palvelemme Häntä!

VUOKKO M. SALMI

RUTLAND GOSPEL TABERNACLE

410 Leathead Rd. Kelowna, BC

Suomenkieliset kirkkotilaisuudet

Sun. Huhtik. 19. päivänä klo 13:00

Olet sydämellisesti tervetullut tilaisuuksiin.

Tiedustelut: Pastori Pentti & Airi Virtanen

Puh. 1-250-868-8309

University students wanting
to study abroad.
We can help.

Education Abroad Today

800 N. HWY 77, Suite 160 #154 • Waxahachie, TX 75165
Tel: 800.513.9220 • Fax: 623.399.1993
Email: info@educationabroadtoday.com
Website: www.educationabroadtoday.com

Valinnan hetki.

Vieläkö kuljet laveaa tietä,
Vieläköö loisto sen lumoa?
Saako tyydytyksen, sydämes sieltä,
näkö's synninverhotko sumentaa?

Eikö tyhjältä tunnu jo
maailman humu,
eikö tyhjältä kaikki lupaukset sen?
Mitä odotat, kuuluu
jo kellojen kumu,
vaatii tilintekohon ihmisen.

Miten elit ja kuljit tään
taipalen matkaa,
mikä sinulle ajassa annettiin?
Mihin päättynee tiesi,
saatko sä jatkaa.
läpi päärryporttien, kaupunkiin?

Sinne velho, ei varas ei
saastainen saata,
käydä sisälle taivahan tarhoihin.
Valkopukuinen
joukko, alhaalta maasta,
käypi iloiten, porteista Edenin.

Matkas päämäärän
valitset, ihminen itse,
missä ikuisuutesi viettää saat.
Elämästäsi täällä jo ajassa kitke,
kaikki rikkaruohot mi rehoittaa.

Tellervo Vainio.

Älä murehdi!

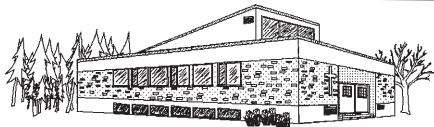
Kun joku kertoo murheistaan, tai luemme murheelisiä ja vaikeita esirukousaiheita, joskus murhe täyttää mieleemme. Monethan kulkevat hyvin vaikeita teitä. Säälimme heitä ja otamme osaa heidän taisteluihinsa. Mutta emme voi heitä yhtään auttaa, vaikka kuinka murehtisimme heidän vaikeuksiaan. Mutta sillä voimme auttaa, että rukoulemme heidän puolestaan. Murehtimisemme ei heitä auta, vaan esirukouksemme.

TEUVO KOPRA

HUOMIO!

Uusi sähkö-
postiosoitteemme on:
editor@todistaja.com.
Nettisivu
www.todistaja.com

Sudbury, Ontario

SIION

SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

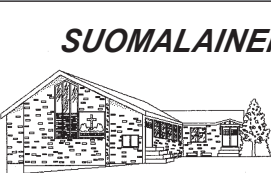
Finnish Pentecostal Church

Pastori **Veikko Aro-Panula** 705 522-2164
1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5
Puh. (705) 522-2164 Fax (705) 522-4879
Web sivu. <http://www.vianet.on.ca/pages/siion>

Su • Yhteinen aamukokous, klo 10:00
Ti • Lähetyspiiri klo 14:00
Ke • Lastenkerho Klo 18:00
To • Raamattutunti Klo 19:00

Heijastin TV ohjelma Kaapelikanava 10. Maanantaina ja
lauantaina klo. 9:00 ja Sunnuntaina klo.12:00
Radio-ohjelma lauantaisin klo 8.30 asemalla 95.5 FM
Puhelinsana (705) 522-5540

South Porcupine, Ontario

SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church

Pastori **Taimo Majalahti**
P.O. Box 1017 199 Main Street
South Porcupine, ON P0N 1H0
Puh/Fax (705) 235-5025

Su • klo 8:30 Radiolähetys (CHYK 104.1 FM)
klo 11:00 Kuukauden toinen su. srk:n kokous
klo 18:00 Hyvän Sanoman ilta
Ke • klo 19:00 Sanan ja Rukouksen ilta
Huom! Ympäristökokoukset ilmoitetaan radiossa.

Tervetuloa Sanan ääreen!

Sault Ste. Marie, Ontario

Helluntaikirkko

Finnish Pentecostal Church

891 Peoples Rd.,
Sault Ste. Marie, ON P6C 3W1

Puhelin ja Fax kirkolle: (705) 253-8383 • www.finnishchurch.com

Pastori **Rudolph Hyvärinen** 705 253 8383

Sunnuntaina: Klo 10:00 (English Service)
Klo 11:30 (Finnish service)
Keskiviikkoisin: Klo 19:00 Sanan ja rukouksen ilta
Perjantaisin: Klo 19:30 Youth Meeting

Sunday School, Bible Studies and Youth Meetings also in
English. Translating into English in other meetings too - if needed!

Puhelinhartauden saa numerosta (705) 253-2427

TERVETULOA! WELCOME!

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evangelista **Liisa Liedes**

163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025
Puh. (978) 343-9659

Kokoukset joka Su klo 14:00 Lähetyskirkossa
Rukouskokoukset kodeissa.
Radiolähetys Su klo 8:45 (WEIM 1280 AM)

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta

Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1
Puh. (807) 767-6938 Fax (807) 767-7587

e-mail: saalem@tbaytel.net • Puhelinhartaus: (807) 767-7875

Pastori **Marko Selkoma** (807) 767-6927

2 Pastori **Veli-Matti Suoperä** ((807) 767-6938

Nuorisopastori Pekka Perho (807) 768-3680

Su • klo 10:00 Aamukokous
Sunday • 12:00 noon Family Celebration & Sunday School
Su • klo 18:00 Iltakokous kerran kuukaudessa
Ti • klo 11:00 Päivärukoushetki
Ke • klo 19:00 Sana & rukous
To • klo 13:00 Eläkeläiset joka toinen viikko
Thursday • 7:00 pm Midweek Prayer & Bible Study
Friday • 8:00 pm Youth Meeting

Radiolähetys Su • klo 5:45 asemalla 91.5FM
ja klo 7.00 asemalla 103.5/104.5FM

Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

Toronto, Ontario

Saalem

Toronton Suomalainen
Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale. ON M2L 1B3
Puh.(416) 222-2291 Fax.(416) 222-3356

Pastori **Paavo Korpela** Puh. (416) 733-0854

Pastori **Walter Tuokkola** Puh. (647) 406-0412

Internet-kotisivu. www.saalem.org

Su • Aamukokous suomenkielinen klo 10.00
English Service 11.45
To • Sanan ja rukouksen ilta klo 19.30
Pe • Nuorisoilta /Youth Meeting klo 19.30

Puhelinhartaus 416 222-7474

TERVETULOA!

Vancouver, British Columbia

KOTIKIRKKO

Bethel-seurakunta

Finnish Bethel Church

1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8

Puh. 604 325-5414

Internet-kotisivu. www.kotikirkko.bc.ca

Pastori **Klaus Lehtimäki** 604 451-4500

Samuel Tedder 604 294-9661

Pastori **Markku Vainio** 604 795-9994

Su • Aamukokous ja pyhäkoulu klo 10:00
Sun • English Service Sunday School 11:00 am
To • Rukousta ja Raamattua klo 19:00
Fri • Youth meeting 7:30 pm

Puhelinsana 604 324-4447

VICTORIAN KOTIKIRKKO Finnish Bethel Church

Pastori Lauri Tomminen Puh. (250) 381-2418
Joka toinen keskiviikko klo 13 kodeissa

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church

Jorma Heinikainen

1148 Fonda Crt. S.E.

Calgary, Alberta T2A 5S2
403-248-9907

e-mail: heinikainen@shaw.ca

Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi
ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo,
hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Saskatchewan

SUOMALAINEN RAAMATTUPIIRI

Yhdyshenkilö **Sinikka Lukkarinen** Puh. (306) 696-2253
Box 103, Broadview SK. S0G 0K0

Lake Worth, Florida

SUOMALAINEN

HELLUNTAISEURAKUNTA

KOTIKIRKKO

Finnish Pentecostal Church

1510 High Ridge Rd.
Lake Worth FL 33461 U.S.A.

Pastori **Petri Kosonen**

kirkolle (561) 533-5716

Internetti Kotisivu: www.kotikirkko.net

Su • klo 10:00 Aamukokous, pyhäkoulu
To • klo 19:00 Sana ja rukous
Pe • klo 19:00 Nuorten ilta
Su • klo 9:00 Radio-ohjelma "Hyvät Uutiset" asemalta
WPBR 1340AM
Puhelinsana 24 t (561) 585-1110

Niille lukijoille, jotka eivät henkilöitä tunne, selvitykseksi seuraavaa: Hannu ja Milla Happonen ovat toimineet jo neljätoista vuotta Ugandassa lähetystyössä; Hannu viimeiset 11 vuotta Raamattukoulun johtajana ja opettajana ja Milla kaksi vuotta aloittamansa "Caring Hands" avustusjärjestön johtajana. Heillä on kolme lasta, Alex, Adam ja Anna, jotka joutuvat koulun takia olemaan erossa vanhemmistaan. Adamin ja Annan koulu on Keniassa kolmen kuukauden jakson kerrallaan, jonka jälkeen on kuukauden loma kotona. Vanhempiensa luona he voivat viettää vain kolme kuukautta vuodessa. Alex on jo yliopistossa Torontossa, synnyinmaassaan Kanadassa.

Nyt, vuonna 2008 joulun aikoihin, Happosen perheellä oli mahdollisuus viettää seitsemän viikkoa Hannun vanhempien, Pentti ja Eila Happosen luona Thunder Bayssä, Kanadassa. Ennen joulua olimme koolla kodissamme ja minulla oli mahdollisuus esittää heille muutamia kysymyksiä heidän nykyisestä elämäntehtävästään.

Milla, mikä on johdattanut sinut nykyiseen tehtävääsi?

Se alkoi siitä kun sain ottaa vastaan Jeesuksen jo kymmenvuotiaana ja siitä lähtien minua on kasvatettu tehtävääni varten. Neljätoistavuotiaana sain kutsun lähetystyöhön. Kouluttauduin sairaanhoitajaksi ja kävin Raamattukoulun Katinalassa, jossa myös Hannun kanssa tutustuimme. Lyhyesti kerrottuna, meistä tuli aviopari, mutta lähetyskutsu ei silti sammunut ja nyt vuosien jälkeen tunnen olevani siinä tehtävässä, johon Jumala on johtanut ja kouluttanut. Tunnustan, että joissakin elämänvaiheissa epäilin kutsumustani. Kaikella on aikansa, mutta Jumala ei kutsumustaan kadu, sen tulini oppimaan. Hannun kertomuksesta selvenee lisää niistä oppivuosista. Tähän tahtoisin vielä sanoa, että raskainta työssäni on kun joudumme olemaan erossa lapsista koulun takia. Myös Hannun tehtävät pitävät hänet usein poissa kotoa. Elämässä ei kuitenkaan ole "tyhjäkäyntiä", sillä apua tarvitsevia saattaa tulla yöllä tai päiväl-

lä. Ketään ei lähetetä "tyhjänä" pois, sillä elämme sitä evenkeliumia mitä opetamme.

Alku CARING HANDS-järjestölle lähti siitä kun näin kuinka käteviä nämä ugandalaiset naiset ovat tekemään koruja, helmiä ja ranneketjuja melkein tyhjästä. Syntyi ajatus kutsua heitä kotiimme valmistamaan yhdessä näitä kauniita koruja ja samalla saamaan opetusta Jumalan Sanasta. Pienestä alusta työ on kasvanut niin, että meillä on 50 naista mukana ja monet heistä ovat saaneet korujen myynnistä taloudellista apua. Lähes kaikki naiset ovat yksinhuoltajia. Jotkut heistä ovat ottaneet orvoiksi jääneitä lapsia omien lastensa lisäksi. Yritämme yhdessä auttaa ihmisiä jaloilleen jakamalla ruokaa ja lääkkeitä, mahdollisuuksiemme mukaan. Opetamme myös lukutaidottomia lukemaan ja kirjoittamaan, koska olemme saaneet vapaaehtoisia opettajia. Kaikki korujen myynnistä saadut rahat käytetään ihmisten auttamiseen. Koska korujen raaka-aine, jätetäpaperi, ei vie paljon varoja, niin pystymme tähän työhön. Uskomme, että Jumala on siunannut lähes tyhjästä alkamamme työn, ja itse tunnen olevani siinä tehtävässä, joka on juuri minulle tarkoitettu.

Millan kertomuksen lopuksi maininta, että Ugandan hallitus arvostaa tätä työ-

tä niin, että maan presidentti antoi henkilökohtaisesti Millalle arvokkaan mitalin, "President's Export Award".

Hannu, mikä on johdattanut sinut tähän tehtävään?

Tarina olisi pitkä, mutta yritän sen tiivistää kaikkein tärkeimpiin asioihin. Katsoisin sen alkaneeksi siitä hetkestä, kun tein omakohtaisen uskonratkaisuni 16-vuotiaana asuessamme Keniassa, vanhempieni ollessa siellä lähetystyössä. Tuli halu tutkia Raamattua, ja ehkäpä tuo Afrikassa eletty aika tarttui jotenkin sisimpään, koska sinne on ollut vetoa.

Muutettuamme takaisin Kanadaan sain mahdollisuuden lähteä Suomeen, Katinalan Raamattukouluun, jossa myös tutustuin Millaan. Hänestä tuli sitten aviopuolisoni, tukeni ja työtoverini. Muutimme Vancouveriin, jossa pääsin jatkaamaan opintojani ja sen ohessa autoin nuorisotyössä suomalaisessa Kotikirkossa. Koulun päätyttyä saimme kutsun South Porcupinen Helluntaiseurakuntaan saarnaajan tehtävään, jossa saimme palvella noin kolme vuotta. Kuitenkin jatkuvasti sisimmässäni kaihersi kutsumus lähetystyöhön, samoin kuin myös puolisoni sydämessä, vaikka emme siitä puhuneet. Sitten

saimmekin kutsun Ugandaan Raamattukoulutyöhön. Ja kun saimme muutamilta seurakunnilta lupauksen kannatukseen, niin olimme valmiit lähtemään. Neljätoista vuotta sitten muutimme Ugandaan ja siitä saakka se on ollut kotimaamme. Aluksi Milla joutui olemaan kotona lasten kanssa ja siinä ohessa hän mahdollisuuksiensa mukaan auttoi nälkäisiä ja muita avunpyytäjiä, jotka saatoivat tulla mihin vuorokauden aikaan hyvänsä. Näin oli silloin, ja näin on myös nykyisin.

Työni takia joudun usein liikkumaan eri seurakunnissa ja opetustyö vaatii myös kaiken kotona oloajasta. Olen toiminut koulun johtajana yksitoista vuotta ja nyt tunnen kiitollisuutta nähdessäni työmme tuloksia; hyviä ja innokkaita saarnaajia ja evankelistoja. Alussa kyselin itseltäni, mitä minulla olisi annettavaa. Silloin tuli mieleeni sanat jotka Jumala puhui Moosekselle: "Mikä sinulla on kädessäsi?" Niin, mikä minulla on kädessäni! Raamattu, Jumalan Sana, ja se ei tyhjänä palaja!

Millan johtama työ, "Caring Hands" alkoi aivan samalla tavalla. "Mitä sinulla on kädessäsi?" Jätetäpaperia! Taitavat kädet valmistavat kauniita koruja jätetäpaperista ja kymmenet ja sadat ihmiset saavat sen työn kautta avun.

Olemme äärettömän iloisia mahdollisuudesta saada viettää joulua yhdessä isän ja äidin sekä muiden lähisukulaisten luona, 14 vuoden jälkeen. Lastemme rukous oli, että saisimme pakkasta ja paljon lunta kun saavuimme Thunder Bayhin, Kanadaan. Tämä toivomus toteutui aivan prikulleen! Tropiikin kuumuudessa kasvaneille lapsillemme tämä matka on ollut suurenmoinen "oppitunti" ja he ovat tosiaan "hikipäässä" nauttineet lumesta ja pakkasesta. Lomamme oli kuitenkin tavallaan työmatka ja emme valitettavasti ehtineet vierailemaan kanattajaseurakunnissa muualla kuin Thunder Bayssa ja Torontossa.

Lopuksi tahtoisin sanoa, että meillä jokaisella on tehtävä ja nyt esitän kysymyksen: "Mikä Sinulla on kädessäsi?" (2 Moos. 4:2)

HANNU HAPPOSEN KERTOMUKESTA
MUISTIINMERKINNYT ELJAS ROSSI

No One Has Ever Seen God

It all happened when a teacher asked her class to draw a picture and then to explain what they had drawn. As she walked around the classroom, she paused by a student, to ask her what she was drawing. The little girl looked up and said she was drawing a picture of God. The teacher said: "No one has ever seen God, so no one knows what He looks like." Quickly, the little girl replied: "They will soon."

This story started speaking to my heart in the middle of the night. The little girl wanted to draw an image of God, and as far as she was concerned, everyone would then know what God looks like.

What does God look like to you? Is He self centered, seeking praise to Himself? If you only knew how much God loves you. He came here in His Son to reconcile the world to Himself. He wants us to spend eternity with Him. I thought about how we were created in the image of God but do we represent anything that even remo-

tely resembles Him? Is my life a reflection of Him? Are we supposed to resemble Him at all? Here are a few scriptures that rolled like a scroll through my mind, when I read the little girl's story. Eph. 5:1 *"Be imitators of God, therefore, as dearly loved children and live a life of love, just as Christ loved us and gave Himself up for us as a fragrant offering and sacrifice to God"*. This chapter continues teaching us that our walk and talk needs to be pure. Yes it should. I should clean up my talk.

So what is God like? He is a Spirit and He is everywhere. Jesus was pure and Holy. He was full of love and compassion. Jesus said: *"I am the way and the truth and the life. No one comes to the Father except through me. If you really knew me, you would know my Father as well. From now on, you do know him and have seen him."* Are you starting to see how the little girl's drawing spoke to my heart? I felt convicted about my speech and conduct. Conviction is good. It leads us to repentance which is a change of heart and our ways. By faith Christ lives in me, and I

in Him. That is the great mystery. There is a need for change and cleansing. I haven't arrived yet. Sometimes I have wrong thinking and I err in my ways but there is One who really reflects the image of God and that is my Lord and Saviour, Jesus Christ.

As I continued to think on these things, I asked: "Am I a Christian?" Why am I not perfect? People often ridicule Christians for being hypocrites. I confess there is some hypocrisy in my life. However, true hypocrisy is when one expects others to live in such a way they themselves don't, and then hide their own guilt with a robe of pride. True Christianity is acknowledging our own guilt and putting on the robe of righteousness of our Lord Jesus Christ, who paid the penalty for our sin and then through His power, living a life pleasing to Him.

We should reflect the image of God more and more. Col. 3:8-10 says: "But now you must rid yourselves of all such things as these: anger, rage, malice, slander, and filthy language from your lips. Do

not lie to each other, since you have taken off your old self with its practices and have put on the new self, which is being renewed in knowledge in the image of its Creator." Rom.12 says: "Do not conform any longer to the pattern of this world, but be transformed by the renewing of your mind. Then you will be able to test and approve what God's will is—His good, pleasing and perfect will". It is a process that starts in the heart of a believer to reflect the image of an awesome God. It is His pure love that has been poured into our hearts, that quickens us by His Spirit the desire to reflect His love to others. Though I am a believer, I am far from perfect. I struggle with issues in life. I have been born again, yet there is a need for continuous growth. Jesus declared, "I tell you the truth, no one can see the kingdom of God unless he is born again." For you have been born again, not of perishable seed, but of imperishable, through the living and enduring Word of God.

VEIKKO ALOPAEUS